

Zpěvník

Střediska Wataň

sestavila Potík, 2011

OBSAH

Junácká hymna.....	6 -
Večerka.....	6 -
Anděl.....	7 -
Ani tak nehoří.....	8 -
Árie měsíce.....	9 -
Barbora píše z tábora.....	10 -
Batalion.....	11 -
Běda poraženým.....	12 -
Bedna vod whisky.....	13 -
Bitva u Harlaw.....	14 -
Bláznova ukolébavka.....	16 -
Blizzard.....	17 -
Blues folsomské věznice.....	18 -
Blues o Baghérovi.....	19 -
Bodláky ve vlasech.....	20 -
Bonsoir, mademoiselle Paris.....	21 -
Boty proti lásce.....	22 -
Buráky.....	23 -
Colorado.....	24 -
Cowboy Bill.....	25 -
Čarodějnice z Amesbury.....	26 -
Červená řeka.....	27 -
Čí so hode.....	28 -
Dajána.....	29 -
Dál, dál, dál.....	30 -
Dej mi víc své lásky.....	31 -
Darmoděj.....	32 -
Dělání.....	34 -
Divoké koně.....	35 -
Dobry pastýř.....	36 -
Doney Gal.....	37 -
Dudy z Edinburgu.....	38 -
Dům U vycházejícího slunce.....	39 -
Dva havrani.....	40 -
Dvě Chochuly.....	41 -
Fagaraš.....	42 -
Frankie Dlouhán.....	43 -
Harfa.....	44 -
Hejno vran.....	46 -
Hlídač krav.....	47 -
Ho ho Watanay.....	48 -
Holubí dům.....	49 -
Honky tonky blues.....	50 -
Hrobař.....	51 -
Hudsonský šífy.....	52 -
Hvězda na vrbě.....	53 -
Já budu chodit po špičkách.....	54 -
Já, písnička.....	55 -

Japonečka.....	56 -
Jarní kurýr.....	57 -
Jarní tání.....	58 -
Jaro.....	59 -
Jdem zpátky do lesů.....	60 -
Jesse James.....	61 -
Jizerská liška.....	62 -
Jizerská nálada.....	63 -
Jizerská pověst.....	64 -
Jizerská ukolébavka.....	65 -
Jizerský doktor.....	66 -
Jó, třešně zrály.....	67 -
Jonatán.....	68 -
Jožin z bažin.....	69 -
Jupí, čerte.....	70 -
Kakao.....	71 -
Kaliman.....	72 -
Kdo ti zpívá.....	73 -
Kdyby sis oči vyplakala.....	74 -
Kdyby tady byla taková panenka.....	75 -
Když jde malý bobr spát.....	76 -
Když náš táta hrál.....	77 -
Kláda.....	78 -
Kladivo.....	79 -
Kometa.....	80 -
Krajina posedlá tmou.....	81 -
Královna z Dundrum Bay.....	82 -
Krinolína.....	83 -
Kruci na mě káplo.....	84 -
Křížem krážem chodím.....	85 -
Kutil.....	86 -
Laudato sii.....	87 -
Lemon tree.....	88 -
Lepší než almužna.....	89 -
Let It Be.....	90 -
Little Big Horn.....	91 -
Lod'ka malá.....	92 -
Lotr intelektuál.....	93 -
Mašinka.....	94 -
Matka Nisa.....	95 -
Metro pro krtky.....	96 -
Mezi horami.....	97 -
Míle.....	98 -
Milenci v texaskách.....	99 -
Montgomery.....	100 -
Morituri te salutant.....	101 -
Musíš jít dál.....	102 -
My pluli dál a dál.....	103 -
Na kameni kámen.....	104 -
Na kolena.....	105 -
Nadějí láskou.....	106 -

Není nutno.....	106 -	Stály báby.....	158 -
Nepůjdu od tebe	107 -	Stánky.....	159 -
Niagára.....	108 -	Stará archa	160 -
Oheň.....	109 -	Starý příběh	161 -
Obchodník s deštěm.....	110 -	Statistika.....	162 -
Okno mé lásky	112 -	Strom	163 -
Okoř	113 -	Šípková Růženka.....	164 -
Oliver Twist	114 -	Švestkový knedlíky	165 -
Oregon.....	115 -	Tak už mi má holka mává	166 -
Pampelišky	116 -	Tereza (Osamělý město)	167 -
Panenka	117 -	Tisíc mil.....	168 -
Pátá.....	118 -	To tá Heřpa	169 -
Patriotská.....	119 -	Trh ve Scarborough.....	170 -
Písek	120 -	Tři citrónky.....	171 -
Píseň lásky	121 -	Tři čuníci	172 -
Píseň proti trudomyslnosti	122 -	Tři kříže	173 -
Píseň, co mě učil listopad.....	123 -	Tvrď lidi.....	174 -
Písnička pro toulavé Muf-Muf.....	124 -	Tulácký ráno.....	176 -
Pod dubem, za dubem	125 -	Ukolébavka námořníka	177 -
Podvod	126 -	Valčíček.....	178 -
Podzim	127 -	Válka růží	179 -
Pohár a kalich.....	128 -	Variace na renesanční téma.....	180 -
Polámal se mraveneček.....	129 -	Večerníček.....	181 -
Povíděj	130 -	Veď mě dál, cesto má.....	182 -
Pramínek vlasů.....	131 -	Velká Jizera	183 -
Pražce	132 -	Velrybářská výprava	184 -
Princezna ze mlejna	133 -	Vínečko bílé	185 -
Proklatej vůz	134 -	Vlčí píseň.....	186 -
Proměny	135 -	Všech vandráků múza	187 -
Prší	136 -	Všichni jsou už v Mexiku	188 -
První signální	137 -	Vůz do Tennessee	189 -
Rána v trávě	138 -	Yellow Submarine.....	190 -
Ráno bylo stejný	139 -	Yesterday.....	191 -
Rehradice	140 -	Za chvíli už budu v dáli.....	192 -
Rodné údolí.....	141 -	Za svou pravdou stát	193 -
Rosa na kolejích.....	142 -	Zabili zabili	194 -
Rovnou	143 -	Zahrada ticha	195 -
Rudé oko	144 -	Zachraňte koně.....	196 -
Růže z Texasu	145 -	Zelené pláně	197 -
Rybář.....	146 -	Zítř ráno v pět	198 -
Řekni, kde ty kytky jsou	147 -	Zlatý údolí	199 -
Říkají že ďábel zdech.....	148 -	Zpátky o pár let	200 -
Samota.....	149 -	Zvláštní znamení touha	201 -
Sbohem, galánečko	150 -	Zvoník	202 -
Sekera.....	151 -	Želva.....	203 -
Severní vítr.....	152 -	Žít	204 -
Slavíci z Madridu	153 -	Žízeň.....	205 -
Slzy tvý mámy	154 -		
Snad jsem to zavinil já.....	155 -		
Song abonenta jihozápadní dráhy	156 -		
Soudný den.....	157 -		

Junácká hymna

K.Kovařovic, F.S.Procházka

D G D
1. Junáci vzhůru, volá den,
Hmi G A
luh květem kývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí,
Emi F#mi A
před námi pout' vede k cíli.

D G D
Junáci vzhůru volá den,
G D G A D
junáci vzhůru volá den.

2. Junáci, vzhůru volá den!
Bud' připraven bud' připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven, bud' připraven!

Večerka

1. Zapad den slunce svit vymizel z údolí z temen hor
odpočiň každý kdos boží tvor
2. V lesa klín padl stín hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí z hor usíná boží tvor

Anděl

Karel Kryl

- C** **Ami** **C** **G7**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C **Ami** **C** **G7** **C**
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami **C** **G7**
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C **Ami** **C** **G7** **C**
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
Ami **C** **G7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C **Ami** **C** **G7**
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C **Ami** **G7** **C** **Ami** **G7** **C**
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat...

Ani tak nehoří

Balada pro banditu

C F C F Dmi G

1. Ani tak nehoří svíčka farářovi

G7 C F G7 C

||: Jako se bělají mojí milé nohy :||

2. Ani tak nevoní kořalička sladká

||: Jako mně vonějí mojí milé jabka :||

3. Ani tak nebolí rána do srdíčka

||: Jako mě bolela milé zahrádečka :||

Árie měsíce

Matuška/Jiří Suchý, Jiří Šlitr

C **G7**
Plavu si, ani nevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak,
C G7
mám jen hlavu plnou ideálů.
C **G7**
A mám rád vodu zelenou a pletu si ji s ozvěnou,
C C7
narážejí obě na stejnou skálu.
F C G7 C G7 C G7 C C7
Mám vodu rád, a proto si na její chlad tu zvykám.
F C G7 C D7 G7
Hraju si s kapry i s lososy a tykám štikám.
C **G7**
Řekni, štiko modrošedá, proč voda mi pokoj nedá
C G7
a proč mě láká a proč mě láká?
C **G7**
Proč šťasten jsem když do ucha mi chladná voda šplouchá
C G7 C
a cáká a cáká a cáká a cáká.

Barbora píše z tábora

J. Uhlíř

- A** **E7**
1. Maminko, tatínku posílám Vám vzpomínku
z letního tábora
- A**
Jistě víte, že Vám píše Vaše dcera Barbora
- E7**
Strava se nedá jíst dneska byl jen zelný list
polívka studená
- A**
co v ní plavou místo nudlí číslice a písmena
2. Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže
Slíbili bojovku
pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku
Štefan, hlavní vedoucí chodí s naší vedoucí
která je příšera
scházejí se, líbají se u totemu za šera
- Hmi E7 A F#**
R: Proč jsem se nenarodila o pár let dřív
- Hmi E7 A A7**
dneska bych krásně chodila se Štefanem, co říká si Steve
- Hmi E7 A F#mi**
Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve
- Hmi E7 A**
Řekla bych: Nebud' nesmělý líbej mě Steve
3. Závěrem dopisu ještě trochu popisu ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí
Když běží po lese všechno na ní třese se
Užívá make-upu
co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu
- R: Proč jsem se nenarodila
4. PS: Pošlete dvě tři sta jsem bez peněz dočista
Pojedem do Písku
máme v plánu zastavit se v jitexovém středisku
Když jsme se koupali všichni na mě koukali
Je to tím, že možná v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná
- R: Proč jsem se nenarodila...

Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami C Ami Emi Ami
R2: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro—hý—ří,
C G Ami C Emi Ami
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, ver—bí—ři.

- C Emi*
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání,

tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

C G Ami
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G AmiEmi Ami
zítra do Burgund batalion zamíří,

víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku...

R2: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří...

Běda poraženým

Klíč

- G** **Hmi** **C** **D**
1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
G **Hmi** **C** **D**
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
C **Emi** **D** **G** **D** **C** **D** **G**
vae vic - tis, amen, a - men.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

Bedna vod whisky

Miki Ryvola

1. *Ami C Ami E*
Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Lynč.

R: *D E A*
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny ...

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R: Tak kopni do tý bedny ...

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny ...

Bitva u Harlaw

Asonance

1. ^D Když vracel jsem se z Dunnydeer, když z Dunnydeer jsem šel,
_D ^G ^D ^{Hmi}
Tu divný hluk jsem mezi kopci v dálce uslyšel.
Jak jsem šel blíž, tak spatřil jsem to hrůzné divadlo,
McDonald se svou armádou jak táhne na Harlaw.
2. Já běžel zpátky za kopec povědět vše, co vím,
tam stál sám hrabě Jakub Ross a Jan z Grahamu s ním.
Cos viděl, řekni rychle nám, ač zpráva je to zlá,
kde leží Donald s vojskem svým a kolik mužů má?
3. Kdo vyjde zpátky na kopec, hned uvidí to sám,
padesát tisíc mužů z hor McDonald vede k nám.
Já všechno viděl ještě dřív, než slunce zapadlo,
padesát tisíc mužů s ním teď táhne na Harlaw.
- ^G ^A ^D
R: Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej.
4. Tu Jan z Grahamu povídá: „Proč máme se ho bát?
My všichni jako jeden muž musíme bojovat.
Když úsvit kopce ozářil a přítmí opadlo,
už třeskot zbraní rozléhá se v bitvě u Harlaw.
- R: Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej.
5. A horalé už útočí a tlačí ze všech stran
a mezi naše řady vniká McDondaldův klan
Hej, vidíš bratře to, co já, ran máme bezpočet,
a nepřítel jde ze všech stran a už nás tlačí zpět.
- R: Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej.

6. To né, můj bratře statečný, to se nikdy nesmí stát,
vem meč svůj pevně do rukou a půjdem bojovat.
Tak bok po boku Patrick Forbs a jeho bratr Jan
začali zkázu rozsévat a sekat do všech stran.

R: Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej.

7. Zved jeden z bratrů ostrý meč a těžkou ránu dal,
až McDonald se zastavil a chvíli vrávorál.
Když podruhé Forbs udeřil a po něm bratr Jan,
chrabrý McDonald na zem pad a krev mu stříká z ran.

R: Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej.

8. A jak ostatní viděli, že jejich vůdce pad,
tak ve zmatku a zděšení hned začli utíkat.
Však bitva stále nekončí, bratři jim v patách jsou,
a další muži padají a další zahynou.

R: ||:Dirjá darum dádá, darum dádá darjá denda dej :||

9. Pak dozněl nářek raněných a ticho zavládlo,
jen stovky mrtvých tiše spí na pláních u Harlaw...

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R: Máš, má ovečko, dávno spát...

Blizzard

Greenhorns

- C** **C7** **F** **C**
1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
G
a na cestě jsem skoro celý den,
C **C7** **F** **C**
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
Dmi **G7** **Ami** **(C)**
||: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :||
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
||: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :||
3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probívám, z láhve brandy popívám,
||: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :||
4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
||: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :||
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,
||: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :||

Blues folsomské věznice

Greenhorns

- C**
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
F **C**
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
G7 **C**
a máma mi říkala:“Nehraj si s tou pistolí!“
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle ten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila:“Nechod' s tou holkou!“,
a taky mi říkala:“Nehraj si s tou pistolkou!“

Blues o Baghérovi

Marcel Štěpánek – Fox

Ami *C* *Dmi* *E*
1. Hukot větrů von vždycky miloval, čím víc hučel, tím hlasitěj se smál.

Ami *C* *Dmi* *E* *Ami*
Divou píseň von větru hvízdával, když sám v dešti na Jizeře stál.

Ami *C* *G* *C*
R: Smečky vlků strachem vyjí, hú a hú, hú a hú.

Dmi *F* *Emi*
Jindy drsní psi jen kňučí ňů a ňů, ňů a ňů.

Ami *C* *G* *C*
S úctou medvěd z cesty běží, brů a brů, brů a brů.

Dmi *F* *E*
Nestydí se, vždyť jde lepší, brů a brů, brů a brů:

Ami
Baghéra přichází!

2. Rachot kleští von vždycky miloval, čím víc kontrol, tím hlasitěj se smál.
Jeho záda každěj v lese znal, obličej, když se z bedny usmíval.

R: Smečky vlků strachem vyjí, hú a hú, hú a hú.

Jindy drsní psi jen kňučí ňů a ňů, ňů a ňů.

S úctou medvěd z cesty běží, brů a brů, brů a brů.

Nestydí se, vždyť jde lepší, brů a brů, brů a brů:

Baghéra přichází!

3. Cvakot kruhů von vždycky miloval, čím míň chytů, tím hlasitěj se smál.
Zástup lezců vždy dohromady dal, v cestách lana i lezce prolínal.

R: Smečky vlků strachem vyjí, hú a hú, hú a hú.

Jindy drsní psi jen kňučí ňů a ňů, ňů a ňů.

S úctou medvěd z cesty běží, brů a brů, brů a brů.

Nestydí se, vždyť jde lepší, brů a brů, brů a brů:

Baghéra přichází!

Bodláky ve vlasech

Nezmaři

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.

2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.

R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhej je Chtít.

3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.
4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.

5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát.

R2: Zelený, voňavý...

R2: Prstýnky voňavý...

R2: Z trávy zelený...

Bonsoir, mademoiselle Paris

Olympic

- Emi H7 Emi D G H7*
1. Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,
Emi H7 Emi D G H7
mám víc než krupiér a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H7 Emi
R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
C D Emi C D Emi
bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2. Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka „car je t'aime, oh,
mon cher“.

R: Láska je úděl tvůj...

Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová

E

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě

E7

a to něco, to prý láska je.

A

Já však nechci žádnou lásku v domě, je,

E

přináší jen žal a výdaje.

G

E

Mám proti lásce boty,

G

E

ty chrání paní svou,

G

E

ty boty vždycky jdou

a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,

žiju sama zásluhou těch bot.

Často sice kluků hlavy motám,

botám ale city nejsou vhod.

V těch botách ráda šlapu,

zvláště po lásce nás dvou,

ty boty vždycky jdou

a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,

někde v duši, ne však na nohou.

Jsou tam dole, kde mi srdce buší,

od bušení mu však pomohou.

V těch botách ráda šlapu,

a to se mi prý mstí,

když v těch botách jdu,

a tak si šlapu po štěstí.

Pozor, boty! Pochodem vchod!

Buráky

K. T. O.

1. **G** **C** **G**
Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
A7 **D7**
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
G **C** **G**
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
A7 **D7** **G**
jak se tu válej v trávě a louskaj buráky.

C **G**
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
A7 **D7**
je lepší doma sedět a louskat buráky,
G **C** **G**
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
D7 **G**
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“,
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R: Hej hou, hej hou,...

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj:“Hrdino, cos dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.“

R: Hej hou, hej hou,...

Colorado

Kabát

1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
seš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.

2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj,
a ty, co nemakaj, tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj.

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej,
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej,
házej mu kosti za to, že se nedívá.

4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj v medvědech.

R: Z Billa na Nováka...

R: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...

Cowboy Bill

D

R: Byl jednou jeden cowboy,

A

ten jmenoval se Bill

a ten když na koni jel

D

všem srdce zastavil

1. ||: JÓ, takhle jezdil cowboy ten cowboy jezdil tak :||

R: Byl jednou jeden...

2. zdravil

3. kouřil

4. a košile mu vlála, mu vlála košile

5. házel lasem

6. tančil

7. líbal

8. a takhle s ním skákal mustang ten mustang skákal tak

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!“
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Červená řeka

Helena Vondráčková

- D** **D7** **G**
1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
 D **H7** **E7** **A7**
a kde ční červený kamení,
 D **D7** **G**
žije ten, co mi jen srdce ničí,
 D **A7** **D**
toho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čí so hode

C

1. Čí so hode, naše hode
pojd' me stará do hospode

G7 F C G7 C
R: Hojá ja, hojá ja, hoja ja ja
C G7
bodem tam do rána
F C G7 C
tancovat holána, hoja ja ja

2. Přišla Anka do hospode,
podívat se na te hode
3. Chtělo se ji tancovati,
nechcele jo chlapi bráti
4. Voře Antoš podle meze,
košola mu z gatí leze
5. Mářa za ním poskakuje,
košolo mu zastrkuje

Dajána

Paul Anka

- C** **Ami F** **G**
1. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
C **Ami F** **G**
ona zatím potají jediného v mysli má,
C **Ami F** **F** **G**
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
C Ami F G C Ami F G
krásná, bláhová Dajána.

2. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná bláhová Dajána.

F **Fmi**
R: Srdce které zastesklo si
C **C7**
s úsměvem ten žal svůj nosí.
F **Fmi**
Stále však, čeká dál.
G G7
Oo...

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Dál, dál, dál

Pacifik

1. **A C#mi D E7**
Za horama zlato hoří v žilách Černejch skal,
A C#mi D E7
horečkou tě nohy povedou,
A C#mi D E7
nepřemejšlej, chvílku nato ruksak rychle sbal,
D H7 E7
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli, nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení,
Eskymáci prej tam bydlej, neroste tam nic,
prokleješ to zlatý kamení.

A D A
R: Dál, dál, dál, co řeka pramení,
H7 E7
tam, kde břeh ukrývá drahý kamení,
A D A
dál, dál, dál tou řekou mámení,
E7 A
tam, kde na tě kývá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák, až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala, spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála, už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R: Dál, dál, dál...

5. Postavíš si barák bílej v modrým pobřeží,
bankéři se vo tě budou prát,
už nebudeš, chlapče milej, vo to neběží,
už nebudeš šťastnej klidně spát.

R: Dál, dál, dál...

Dej mi víc své lásky

Olympic

- Ami* *C*
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,
Ami *G E*
co podporují dobrou náladu, aú,
Ami *D* *Dmi*
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Ami *E* *Ami*
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
G
vyrábím tu hradní záhadu, aú.

C *E*
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Ami *F* *C* *G*
má drahá, dej mi víc své lásky, aú,
C *E*
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami *F* *C* *E*
já chci jen pohladit tvé vlásy, aú.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednou náladu, aú,
natrhám ti sedmikrásy, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aú.

R: Má drahá, dej mi víc...

Darmoděj

Jarek Nohavica

- Ami Emi Ami Emi*
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 Ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic křasy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
Ami Emi C G Ami F F#dim E7 Ami Emi C G Ami F F#dim E7
R: Na na na ..
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvracím v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem

R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dělání

Princové jsou na draka / Svěrák, Uhlíř

- C** **F**
1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže
C **F**
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Dmi G C Ami
Upeč třeba chleba, postav třeba zed'
F G C C7
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď
F G C C7
Začni s tím hned teď
- F G C Ami**
R: Dělání, dělání všechny smutky zahání
F G C C7
Dělání, dělání je lék
F G C Ami
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání
F G C
Dělání, dělání je lék

Divoké koně

Jarek Nohavica

- Ami Dmi Ami C Dmi Ami*
1. ||: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :||
Dmi Ami Dmi Ami Adim F
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,
Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. ||: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :||
||: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :||
3. ||: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :||
||: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :||
4. ||: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :||
||: milování je divoká píseň večera. :||
5. ||: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :||
||: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :||
6. ||: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :||
||: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :||

Já viděl divoké koně ...

Dobrý pastýř

Marcel Štěpánek – Fox

Ami

1. Stovky ovcí znaj můj hlas,

C

stovky ovcí každé ráno budím,

Ami

F

stovky ovcí v každé čas

G

A

na šťavnatou pastvu denně vodím.

A

D

A

R: Dobrý pastýř dobře ví, kde je tráva nejlepší.

F

G

A

V noci nespí, do ohně přikládá,

D

D7

A

a když se šelma k stádu přikrádá,

Ami

C

G

Ami

popadne svou bukovou hůl, A tváří se vlku postaví:

Emi

„Bud' život můj anebo Tvůj!“

C

G

A vlk, ten starej lupič ví,

F

E

Ami

že masa okusí, až Pána porazí, porazí...

2. Pro jednu ovci ztracenou
všeho nechám, v každé rokli hledám,
nejím, nespím, nemám klid,
dokud zpátky svou tulačku nemám.

R: Dobrý pastýř...

3. Každou ovci dobře znám,
každou ovci jménem k sobě volám,
ani jedna, jediná,
hlad a žízeň u mě nepozná.

R: Dobrý pastýř...

4. Hlad a žízeň každé zná,
taky strach, když vlci kolem chodí,
v dálce slyším mocnej hlas,
tudy dobrý pastýř ovce vodí.

R: Dobrý pastýř...

Doney Gal

Spirituál kvintet

1. C G F C
Kdo ví, proč to hřیبě tak v lásce mám,
 G F C
stádo mu zbloudilo bůhvíkám.

R: At' sníh či déšť padá tmou,
 G C F C
já a můj Doney Gal nesmíme snít,
stále dál cestou zlou
 G C F C
já a můj Doney Gal musíme jít.

2. V zádech už máme snad tisíce mil,
stále jen spolu jdem, neznáme cíl.

R: At' sníh či déšť...

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já at' to jsem, a ne můj Doney Gal.

R: At' sníh či déšť...

Dudy z Edinburgu

G

1. Sotva začnou v Edinburgu dudy hrát,

D

celé město vyrazí ven tancovat.

G

Skoti Skotky oblečou si suknice,

D G

potom dupou až se třesou ulice.

R: Deri dom dom duli duli dům dá dej,

D

pěkně dupni, potom řadu vyrovnej.

G

Deri dom dom duli duli dům dá dej,

D G

tenhle tanec mají Skoti nejraděj.

Čtyři kroky tam duli duli dá,

C

čtyři kroky sem duli duli dá.

G

Kdo na tyhle čtyři kroky nestačí,

D

G

ten si se Skoty a se Skotkami nezaskotačí.

2. Skotská kostka červená a zelená,
skotské štrápe ozdobí nám kolena.

Každou chvíli holka letí v povětrí,

Skoti pohybem totiž nešetří.

R: Deri dom...

3. Skotskou whisku naleju si do sebe,
skotskou sukni roztočím až do nebe.
Pak dám skotskou pusu na tu skotskou tvář,
neboť pravý Skot je přece sukničkář.

R: Deri dom...

Dům U vycházejícího slunce

- Ami C D F*
1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
Ami C E
ve štítu znak slunce má,
Ami C D F
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
Ami E Ami E
a v němž jsem zkejs i já.
2. Mé mámě Bůh dal věnem
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh tu pout' mizernou
a znal jenom pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.
5. Kdybych směl se hnout z těch kleští,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

Dva havrani

Asonance

- Dmi* *C* *Dmi*
1. Když jsem se z pole vracela,
 C *Dmi*
dva havrany jsem slyšela,
 F *C*
jak jeden druhého se ptá:
 Dmi *C* *Dmi*
||: kdo dneska večeri nám dá? :||
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
||: a takto jemu odpověděl: :||
3. „Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
||: jen jeho kůň a jeho milá.“ :||
4. „Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
||: hostina naše už se chystá.“ :||
5. „Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
||: z vlasů si hnízdo postavíme.“ :||

Dvě Chochuly

Marcel Štěpánek – Fox

1. Daleký obzory tak rád mám,
říjen je na horách pán.

Vlakový řády si pročítám
a ptám se: kam letos, kam?

R: Velká a malá je Chochula, Chochula,
která je hezčí, marně se ptám,

jen o nich se mi zdá,
těžko je spatříš, hlídá je totiž zlá teta Prašivá.

2. První je buk a druhej smrk,
třetí je kleč a čtvrtá tráva,
pátý je kamení a šestej sníh,
pod kterým samo slunce spává.

R: Velká a malá je Chochula...

3. Sedla a prameny tak rád mám,
klečový chodníky znám,
rezatou trávou se brodívám,
zmrzlá rosa je drahokam.

R: Velká a malá je Chochula...

4. Mraky jsou moře hory ostrovy,
na dosah ruky se zdaj,
vedou k nim klikatý hřebeny,
který však konce nemaj.

R: Velká a malá je Chochula...

Fagaraš

Marcel Štěpánek – Fox

- Emi** **D**
1. Když končí září, teplota klesá,“
C **H**
jelen se páří, můj srdce plesá!
Emi **D**
Tak sbohem šéfe, já práci balím,
C **H**
za tejděn za dva, zpátky se vrátím.
Emi D G
R: Mě volá král, nádhernej král,
D G
sám karpatskej král.
Emi
Hostinu bohatou mi přichystal:
D G
Štítý cukrovaný, obzory kovaný,
C G
Bivaky mrazivý, jezera vábivý,
D Emi
Kamzíky poctivý a trochu potu.
Haš, haš, Fagaraš, Fagaraš.
2. Prémie nedá, posudek zkazí,
šéfova slova, mě v duši mrazí.
Vždyť on je chudák, s tím svým postojem,
nikdy nespatri, slunce nad Megojem.
R: Mě volá král...
3. Urlejský vody hlavu mi mejou,
mám ruce prázdný a jsem sám sebou.
V trávě se válím, všechno je krásný,
díky ti vzdávám, sluníčko jasný.
R: Mě volá král...

Frankie Dlouhán

Brontosauři/Jan Nedvěd

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: Měl kapsu prázdnou...

Harfa

Asonance

1. *Hmi* *A*
Žil jeden sedlák blízko řeky Tweed,
Hmi *F#mi*
harfa má tak něžně zní,
Hmi *A*
a měl dvě dcery, hezčí nemoh mít,
Hmi *A* *Hmi*
fa la la ...
2. Jednou ta starší říká sestře své,
harfa má tak něžně zní,
pomoz mi v řece vyprat šaty mé,
fa la la ...
3. Ta mladší vyšla jako krásný květ,
harfa má tak něžně zní,
a za ní starší, ve svém srdci jed,
fa la la ...
4. U břehu řeky starší skočila,
harfa má tak něžně zní,
do proudu svoji sestru shodila,
fa la la ...
5. Mladší své bílé ruce vztyčila,
harfa má tak něžně zní,
ach, sestro, pomoz, prosím, křičela,
fa la la ...
6. Když já tě nechám v řece utopit,
harfa má tak něžně zní,
tvůj milý bude se mnou svatbu mít,
fa la la ...

7. Dva pastýři na břehu seděli,
harfa má tak něžně zní,
a mrtvou dívku připlout viděli,
fa la la ...
8. Oni bílou kost jí z těla vyndali,
harfa má tak něžně zní,
a krásnou harfu z ní vyráběli,
fa la la ...
9. Pak z jejích vlasů snopce svázali,
harfa má tak něžně zní,
a harfě zlaté struny přidali,
fa la la ...
10. Na svatbu sestry přišli harfu dát,
harfa má tak něžně zní,
a harfa smutnou píseň začla hrát,
fa la la ...
11. Když první struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
nevěsta zbledla, v tanci ustala,
fa la la ...
12. Když druhá struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
o hrozném skutku sestry zpívala,
fa la la ...
13. Když třetí struna harfy zazněla,
harfa má tak něžně zní,
nevěsta mrtvá k zemi padala,
fa la la ...

Hejno vran

Wabi Ryvola

C **F**
1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
C
hejno vran, hejno vran,
F
je léta pel už dávno vyprodán,
G7 **C**
podzim se hlásí chladem jasných rán,
F
v tom ránu prochází se sám a sám,
G7 **C F C**
kdo městu dávno sbohem dal.

E7
R: A tak se touláš trávou spálenou,
Ami
nevíš, jak rozloučit se s létem,
F
díváš se na krajinu vzdálenou,
G7 **C**
kterés dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R: A tak se touláš...

Hlídač krav

Jarek Nohavica

C F G
Pam padadadm.....

- C**
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
„Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F G C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,“
F G C
já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

C
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
F G C G
od rána po celý den zpívat si jen,
C G C
zpívat si: pam pam pam padadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

dále v D dur

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře...

Ho ho Watanay

Žalman

1. ^D Spinkej, ^C můj maličký, ^D máš v očích hvězdičky,
^C dám ti je do vlasů, ^G tak usínej, ^D tak usínej.

R: ^C Ho ho Watanay, ^D ho ho Watanay,
^C ho ho Watanay, ^G Kiokena, ^D Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R: Ho ho Watanay...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R: Ho ho Watanay...

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R: Ho ho Watanay...

Holubí dům

Svěrák, Uhlíř

1. *Ami G F Emi Ami*
Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,

G F Emi Ami
stával v údolí mém starý dům.

C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G F Emi Ami

měl jsem rád holubích křídel šum.

Vlídna dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,

Dmi G C
míval stáj roubenou, bílý štít.

Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,

Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

2. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům,
neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R: Zpívám ptákům a zvlášt' holubům,
stával v údolí mém starý dům ..

Honky tonky blues

Jiří Šlitr / Jiří Suchý

D

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

G7

D

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

A7

G7

D

G7

D

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F#7

Hmi

F#7

Hmi

Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,

E

E7

A7

když hraje Jack, jak už jsem řekl, svý honky tonky blues.

Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

Hrobař

Premiér

C

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
Ami
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
F **G**
Kopat hroby byl můj ideál.
2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, s bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světla padl mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.
D **G** **D** **A**
6. Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
D
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
Na na na ...

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

- Ami* *C*
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G C
jako já, jó, jako já,
Ami G
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Ami G Ami G G# Ami
ať se na hudsonský šífy najmout dá, ...johoho.
Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- F Ami G Ami*
R: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,
G G# Ami G G# Ami
johoho, johoho.
2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: Ahoj, páru tam...
3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
G G# A
R: + johoho ...

Hvězda na vrbě

Olympic

Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi

1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,

G Ami EmiAmi Dmi G7 Emi C Emi

ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,

G Ami Emi Ami F EmiG7 C Emi

jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,

G AmiEmi AmiDmi F Ami

že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C

F

C

F

R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,

Dmi

B7

D7

G7

Emi G

který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,

ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,

ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si

a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R: Viděli jsme jednou...

Já budu chodit po špičkách

P. Novák

- C** **F** **Dmi** **G**
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
C **F** **Dmi** **G**
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

Dmi **G** **Dmi** **G**
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Dmi **G** **F** **G**
až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.

R: Já budu chodit...

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R: Já budu chodit...

Já, písnička

Pavčina Jíšová, Žalman a spol,

- Ami* *G*
1. To já, zrozená, z nemocných básníků,
Emi *Ami*
z tichých vět po nocích utkaná.
G
To já zrozená, není mi do smíchu,
Emi *Ami*
když mám být pod cenou prodaná.
- C* *G*
R: Kdo vás obléká, do šatů svatebních,
Ami *E7*
holky mý, ztracený, ztracený.
Ami
Ženich spí na růži,
G *Emi* *Ami*
až někam pod kůži, se můj strach do klína schovává.
2. To já, zrozená, v hospodách na tácku,
raněných, ospalých milenců.
To já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.
- R: Kdo vás obléká, do šatů svatebních,..
3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
jenom tak, spoutaná tolikrát.
To já, písnička, provdaná za pány,
kteří smí pro lásku o mě hrát.
- R: Kdo vás obléká, do šatů svatebních,..

Japonečka

G **A** **D7** **G**
1. V Jokohamě v přístavu, kde noc vládne tmou,

A **D7** **G**
loučil se tam námořník se svou dívenkou

G7 **C** **Cmi** **G**
||: a Japonečce malé slzičky stékají,

D7 **G**
když jeho rety rudé slova lásky šeptají :||

G7 **C** **Cmi** **G**
R: Má Japonečko malá, dřív než zvadne sakur květ,

D7 **G** **G7**
tvá láska neskonalá přivede mě k tobě zpět,

ta chvíle odloučení rozplyne se jako dým
a potom děvče milé, budu navždy jenom tvým

2. Byl to ale námořník, co pro ženy žil
a v každickém přístavu z číše lásky pil,
||: na Japonečku malou dávno už zapomněl,
na její rety rudé, které kdysi líbat směl :||

R2: Má Japonečko malá, až zas budu s tebou sám,
tvá láska neskonalá povede mě ke hvězdám
a jaro až se vrátí všude bude plno krás
pak děvče moje milé, já se k tobě vrátím zas

Jarní kurýr

Miki Ryvola

1. **C** **F** **C**
Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi **E**
údolím jarní kurýr jede k nám,
Ami **G** **F** **E7**
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami **G** **F** **E7** **Ami**
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G
Ví, celej kraj to ví,
F **G** **F** **E7** **Ami**
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

Ami Dmi C
F Dmi E Ami

a nad ledem se voda objeví,

Dmi C
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E Ami

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

F C
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
F C E
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
Ami Dmi
||: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
F E Ami
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :||

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R: Přišel čas slunce...

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jaro

J. Št'áhlavský/T. Linka

- Ami C G Ami*
1. My čekali jaro a zatím přišel mráz.
C G Ami
Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh.
A vánice sílí v poryvech ledových.
C G
R: Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá.
Dmi G7
Do sýpek se raději už nikdo nedívá.
C G
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.
2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
Když vystrašený soused na okno zaklepal.
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
Já do města bych zajel, doktor snad poradí.

R2: Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleté bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.
3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
Na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
Na sněhové pláně si každý pospíšil.
4. Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já kloubouk sňal.
Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jdem zpátky do lesů

Žalman

- Ami7* *D* *G C G*
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 *D* *G*
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 *D* *G Emi*
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 *D* *G D*
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
G *Emi*
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 D7 *G D*
kde není už místa, prej něco se chystá,
G *Emi*
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 D7 *G*
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná lidi se nás zastanou.

R: Z ráje...

Jesse James

am. lidová

1. ^G Jesse James ^C chlapík ^G byl, ^D hodně lidí odpravil,
vlaky ^D přepadával rád,
^G ^{G7} ^C ^G
boháčům ^D uměl ^G brát, ^{G7} chudákům ^G dával ^{G7} zas,
přál ^D bych ^G vám, ^{G7} abyste ho mohli znát.

R: ^C Jó, Jesse ^G ženu svou tady ^D nechal, ^G ubohou,
a ^D tři děcka, ^G říkám ^{G7} vám,
^G ^{G7} ^C ^G
ale ^D tenhle ^G přítel ^{G7} hadí, ^C ten vám ^G Jamese ^{G7} zradí,
já ^D vím, ^G tenkrát ^{G7} v noci ^C prásk ^G ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James-kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

R: Jó, Jesse ženu svou...

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese odpraví.

R: Jó, Jesse ženu svou...

Jizerská liška

Marcel Štěpánek – Fox

1. Bydlím hnedka za tunelem, nájem vůbec neplatím.
Cmi B Cmi Es B Es
Cmi B Cmi B G Cmi
Střecha je mým nepřitelem, s tou s nikdy nesmím.
B Es
V koupelně mi teče jenom voda studená,
B Es
vanou vane čerstvý vzduch,
B Es
nadmíru jsem otužilá, vím co znamená
As G7 Cmi
v zdravém těle zdravý duch.

C G7
R: Nejradši po lese běhám, kožich na sobě mám,
C
vlakům rozverně mávám, vagóny počítám.
F
Lidi se na mě smějou, rukou mi pokynou,
C G7 C
a potom všude vychválej lišku podšitou!

2. Bydlím hnedka za tunelem, zvonek „Liška jizerská“,
moc miluju meltu s mlíkem, jako každá správná ženská.
Po večeri dobří trempi meltu navaří,
v kotlíku ji zanechaj
Když si ji pak v mordě nesu, strašně láteří,
svižně za mnou utíkaj.

R: Nejradši po lese běhám...

3. Bydlím hnedka za tunelem, přijď se někdy podívat,
nemusíš se hlásit předem, jestli nechceš přivítat.
Za tunelem vedle trati najdeš mou vanu,
u ní oheň rozdělej!
Nezapomeň kuře, kotlík, meltu, smetanu,
ať je večír fajnověj...

R: Nejradši po lese běhám...
Bydlím hnedka za tunelem!

Jizerská nálada

Marcel Štěpánek – Fox

Emi

1. Tam, kde Supí hlava ční,

D Emi

smích jizerskej zní.

C Emi

Lezci spáry laskají,

D E

smyčky do nich vkládají.

E

H7

R: Žulová plotna, Bože, to je krása,

E

když na ni stoupám, moje srdce jásá,

Ami

E

a já mám v hlavě myšlenku jedinou,

H7

E

aby ten krystal neulít se mnou.

2. Láká Hřeben kohoutí,

krev ti rozproudí

čtyři sedla prostoupíš,

morál vyzkoušíš.

R: Žulová plotna ...

3. Když se v horách sešeří,

lezci večerí,

horký maso trhají,

drsně zpívají.

R: Žulová plotna...

Jizerská pověst

Marcel Štěpánek – Fox

- Cmi B Cmi As Es*
1. Říčko Smědá radu mi dej
Cmi B Cmi G Cmi
příběh starý vyprávěj.
Cmi B Cmi As Es
V tvých meandrech ukrytá
As Cmi
roste kytka pěkně rozvitá.
Cmi Es
R: Tam u nás na horách noci voní
As Es
skalní vyhlídky tě zvou
B Fmi Cmi
tak jako král si připadáš když vedeš holku svoji
B Cmi
a letní trojúhelník nad hlavou.
2. Netýkavkou ji nazývají
ze Sibiře pochází.
Brod' se po ni, bahno polykej
houštím, kopřivami, pronikej!
R: Tam u nás na horách...
3. Až květinu objevíš
na květy jí políbíš.
Kytka se v okamžení
v dívku krasavici promění.
R: Tam u nás na horách...
4. Dívko hrdá, ruku mi dej
po cestách mě provázej.
Chci si s tebou povídat,
zpívat, slaňovat a tancovat.
R: Tam u nás na horách...

Jizerská ukolébavka

Marcel Štěpánek – Fox

D A D A
R: Hou, hou, tábor spí,
D A D A
hou, hou, jen hlídka bdí,
D G D G
Večernice na nebi září,
D A D
kraj kolem Štolpichu sní,
D G D G
světlušky svítí do tváří
D A D A
poutníkům na Viničný...

- D G D (DGD) A D (DGD)**
1. ||: Nekonečnej týden :||, ||: musím v práci být :||,
D F#mi Hmi (G) D (DGD)
||: vleče se den za dnem :||, ||: můžu jenom snít :||,
F#mi Hmi G D (DGD)
||: o louce voňavý :||, ||: tee-pee s bizonem :||,
A G D
holce plavovlasý, o tý co mám rád, a chce se mi řvát.

R: Hou, hou, tábor spí...

2. Končí páteční den, a slunce jde spát,
jdu dolů Štolpichem, slyším vodu řvát,
dole světla blikají, v kraji vládne mír,
jsem na světě rád, a chce se mi smát,
a chce se mi smát.

R: Hou, hou, tábor spí...

3. Silueta z purpuru, je zámek Frýdlant,
písek cesty Viničný, u ní skalní gigant,
ještě průchod bučinou a louky voňavý,
pak kamennej kříž a za ním je stan,
ve kterým ty spíš.

R: Hou, hou, tábor spí...

4. Už běžím táborem, hlídka na mě mává,
spací zvuky kolkolem, moc dobře je znám,
oheň hoří v kuchyni, všichni mě vítají,
kotel těstovin, horký kafe k tomu,
přišel jsem domů.

Jizerský doktor

Marcel Štěpánek – Fox

Emi

1. Chladnej je vzduch nad Černou Studnicí

G D Emi D

a do noci je slyšet volání.

Emi

Kopyta koní duní silnicí,

Ami D Emi

to za marodem doktor uhání.

Emi D G D G

R: Mít tak lék všemocný,

A Ami C

který všechn neduh vyléčí.

D G D

Dal bych záň i duši svou,

Ami Emi

ó nebesa mi prominou.

2. Pan hrabě Desfours dobře Kittla zná
a zná ho každej dřevař, nebo švec.

A komu tenhle doktor nepomoh,
tak z toho se stal brzo umrlec.

R: Mít tak lék všemocný...

3. Pak jednou d'ábel Kittla navštíví,
on totiž dobře lidský Srdce zná.

Za jeho duši všehoj nabízí
a doktor Kittel dlouho neváhá.

R: Mít tak lék všemocný...

4. Chladnej je vzduch nad Černou Studnicí
a do noci je slyšet volání.

Kopyta koní duní silnicí,

to za marodem doktor uhání.

R: Mít tak lék všemocný...

Jó, třešně zrály

tradicional, Ivo Fischer

- C** **G** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 E7 **Ami** **F** **G7** **C** **G7**
sladký třešně zrály a vlahej vítr vól,

a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, kde je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály...

4. Pokud je mi známo, já řek jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály...

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vól,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 E7 **Ami** **F** **G7** **C**
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Jonatán

Hop trop

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Ami

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí

C

Ami

se proti proudu dřel, proti proudu dřel,

D7

kam šel, ho všude chválej, že jabloňovou alej

C

G

C

G7 C

pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez na dvou kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek, v tu ránu kdekdo ztich,
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R: Byl vazoun děsný...

3. Když léty unavenej do trávy se svez a na zem sed,
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet,
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R: Byl vazoun děsný...

C

F

C

Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj

F

C

Dmi

F

C

třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj,

F

C

A7

Dmi

F

C

třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj.

Jožin z bažin

Ivan Mládek

1. *Ami* Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu, *E*
Ami
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu. *E* *Ami*
G7 *C* *G7* *C* *E*
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
Ami *E* *Ami* *G7*
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.
C *G7*
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
C
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
C
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
F *C* *G* *C*
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
F *C* *G* *C* *E*
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek mi u slivovice:
kdo Živého či mrtvého Jožina mi přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!

R:

3. Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Jupí, čerte

Jan Vyčítal

1. ^D To bylo v Dakotě o vejplatě whisky jsem tam pašoval
^D a že jsem byl sám jako kůl v plotě s holčkou jsem tam špásoval

šel jsem s ní nocí jak vede stezka okolo červenejch skal
než jsem jí stačil říct že je hezká zpěněnej býk se k nám hnal

^{D7} ^G ^D
R: Povídám jupí čerte jdi radši dál
^A
pak jsem ho za rohy vzal
^D ^G ^D
udělal přemet a jako tůr řval
^A ^D
a do dále upaloval

2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral
všechny mý prachy jsem měl v talonu na život jsem nadával
zatracenej život čert aby ho vzal do nebe jsem se rouhal
než jsem se u báru vzpamatoval Belzebub vedle mne stál

R: Povídám jupí čerte jdi radši dál
pak jsem ho za rohy vzal
udělal přemet a jako tůr řval
a do dále upaloval

3. Jó rychle oplácí tenhleten svět než bys napočítal pět
d'ábovým kaňonem musel jsem jet když jsem se navracel zpět
jak se tak kolíbám uzdu v pěsti schylovalo se k dešti
Belzebub s partou stál vprostřed cesty zavětril jsem neštěstí

R: Povídá jupí chlape jdi radši dál
potom mě za nohy vzal
udělal jsem přemet a jako tůr řval
a do dále upaloval

Kakao

- C G Ami Emi F C**
1. Kakao pardon, kakao pardon
C Emi Dmi G7
kakao se rozlilo, moc a moc se zlobilo
C Emi Dmi G7 C
a Ludmila plakala nad tou louží kakaa
2. Kakao pardon, kakao pardon
pardon řekla Ludmila to já jsem tě rozlila,
usmálo se kakao řeklo:“nic se nestalo“
3. Kakao pardon, kakao pardon

Kaliman

Marcel Štěpánek – Fox

- Ami* *C*
1. Novej vobzor v sobě velký kouzlo má,
G *Dmi* *Ami*
srdce tuláka to vždycky potěší,
C
když na jeden kopec vzhůru vyšplhá
G *Dmi* *Ami*
a před ním se zase jinej vobjeví.
- C* *Ami* *GFG* *C*
R: Devět vobzorů má kraj,
Dmi *Ami*
devět rozměrů má Kaliman.
C *Ami* *GFG* *C*
Sopku letitou já znám,
Dmi *Ami*
z černejch kamenů je Kaliman.
2. Zkus to na Toma se vlídně pousmát,
i když druhej tejden mluvíš jenom s ním.
Každou chvíli se s ním radši budeš prát,
s divnou chutí šlapeš jeho temnej stín.
R: Devět vobzorů...
3. Proč jen člověk doma má tolika přání,
v Kalimanu se jim musí jenom smát.
V bouři není čas na velký mudrování,
je to dřina večír voheň rozdělát.
R: Devět vobzorů...
4. Novej vobzor v sobě novou víru má,
támhle za tím kopcem třeba neprší.
Dobrý slunce zase mraky roztrhá,
tvoje rozcuchaný fousy vysuší.
R: Devět vobzorů...

Kdo ti zpívá

Žalman

- A D F#mi**
1. Kdo tě líbá krásna dámo
H7 Emi7 A7
Do vlasů ti zanes vítr stébla trav
D F#mi
Kdo ti chodí každý ráno
H7 Emi A7 Gmaj7 Dmaj7 A7
Utřít sladký slzy a z duše prach
2. Pilas málo krásná dámo
Teď už vím že je to tvůj dávnej zvyk
Nikde v očích nemáš psáno
D
jseš-li ryba ovce lvice nebo býk.
D Hmi F#mi Hmi F#mi
R: Na dveře prázdný garzónky reju to tvý jméno
Emi7 A Dmaj7
Se kterým se v noci probouzím
Emi7
A když soumrak spadne na mý záda
F#mi
Noc je jako čokoláda
Emi7 Dmaj7 Gmaj7Dmaj7Gmaj7Dmaj7A7
Ty miluješ a já klidně spím
3. Kdo ti kreslí krásná dámo
Na kůži ty vrásky bílým inkoustem
Prstem brnkáš o piáno
Hledáš na mý tváři kde teď zrovna jsem
4. Já teď ležím krásná dámo
S tebou sám, jenom tak v trávě pod stromem
Jenže není rozestláno
Spletl jsem si jaro zase s podzimem
R: Kdo ti zpívá ...

Kdyby sis oči vyplakala

Starci na chmelu

- G** **Emi**
1. Kdyby sis oči vyplakala
C **D7**
a jako moře byl tvůj žal,
Hmi **Emi**
nikomu tím nepomůžeš,
Ami7 **D7**
život půjde dál.
G **G7**
Na slzy vždycky je moc brzy
C **Cmi**
a jenom slaboch by jich dbal.
G **Emi**
Nářkem planým málo zmůžeš,
Ami **D7** **G**
život půjde dál.
2. Nevěř, že zrada nepřebolí,
ten zázrak už se stokrát stal,
ať se trápíš pro cokoli,
život půjde dál.
I pro tvé oči, moje milá,
čas dávno lék svůj uchystal,
kdyby sis oči vyplakala,
slepý bych tu stál.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

C

1. ||: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 **C (C7)**
která by mě chtěla, :||
F **C**
||: která by mi chtěla, syna vychovala,
G7 **C**
přitom pannou byla. :||
2. ||: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :||
||: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :||
3. ||: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :||
||: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :||
4. ||: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :||
||: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :||
5. ||: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :||
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu.

Když jde malý bobr spát

P. Skoumal, J. Vodňanský

1. ^D Když jde malý bobr spát, ^A bobr spát, ^G bobr spát, ^D
^D tak si chvilku hraje rád, ^A hraje rád, ^G hraje rád, ^D
^A postaví se na zadní, ^G na zadní, ^D na zadní,
^D jenom, ^A bobře, ^G nespadni, ^D jenom nespadni.

^A
R: Prosím vás, buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři,
^D raději hned po dobrém ^A následujte za bobrem. ^A

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.

R: Prosím vás, buďte tak dobří...

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

R: Prosím vás, buďte tak dobří...

Když náš táta hrál

Greenhorns

- C**
1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
F **C**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
G7 **C F C G7C**
a tu svoji nejmilejší hrál.
2. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybich si ale ve světě moh ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát

Kláda

Hop trop

Hmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
D A Hmi
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
D A Hmi
paty od baráku jsem neodlepil,
A Hmi
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D A Hmi
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekuru jsme svoji každej doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

G D Emi F#

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R: Duní kláda korytem...

Kladivo

Matuška

- C Ami F G C Ami F**
G C Ami F G C Ami F
1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
G C Ami F G G7
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,
Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,
F C G7 C Ami F G C Ami F
ó... to bych si tak přál.
2. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe si dívá a nebo i dál
a zvoní že svítá nebo se stmívá
bejt obyčejenej zvon a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný bejt v melodii tónem
tím tónem kterej ladí jak hedvábenj šál
tím tónem co ladí a zní pod balkónem
bejt v melodii tón a znít a vocelově zvonit
ó... to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
i kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat že svítá anebo se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrým lidem
ó... to bych si tak přál

Kometa

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7 C E

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 Ami Dmi E

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě...bude to písnička o nás a kometě

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý + Jiří Šlitr

1. E (A) E
||: Krajina posedlá tmou :||
 (A) E
||: vzpomínky do sedla zvou :||
 $H7$
||: nutí mě vrátit se tam :||
||: kde budu navěky sám :||
 E $G\#$ A Ami
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
 E A E
namísto lásky nás dvou, namísto lásky nás dvou
 $H7$ E A E
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou
2. ||: Když západ v očích mi plál :||
	: s tebou jsem naposled stál :	
	: i když jsi čekala víc :	
	: přijel jsem tenkrát ti říct :	
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
	: a pak jsem zase jel dál :	
	: když západ v očích mi plál :	
3.		: Proč jsem se vracel tak rád, :	
	: proč jsem měl touhu se smát, :	
	: když cestou řekli mi: Joe, :	
	: ta nikdy nebude tvou, :	
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
	: jedno však musím se ptát, :	
	: proč jsem se vracel tak rád? :	

Královna z Dundrum Bay

Jan Nedvěd/tradicionál

- Emi* *G D*
1. Kdo jí prvně zřel, ten k ní zahořel
G D
možná obdivem, možná víc.
Emi G D
Její ladný krok, její oblý bok,
G D Emi
nejhezčí ze všech krasavic.
G D
Já šel na statek, hned si o ní řek:
G D
Tu chci mít, pane tu mi dej !
Emi G D
Divný jméno má, každý z nás ji zná
G D Emi
jako Královnu z Dundrum Bay
2. Bože rozmilý, my si užili,
brzo nás v kraji každý znal.
Jenže po pár dnech se jí zrychlil dech
a já doktora zavolal.
Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu jí pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla,
ale Královna z Dundrum Bay.
3. Letos na jaře potkám koňáře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.
Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zdaje na prodej.
A pak budu pít na to, že smím mít
zase Královnu z Dundrum Bay.

Krinolína

1. **C** **Ami** **F** **G**
Jsem v krinolíně lariatu oblečen,
C **Ami** **F** **G**
mou košilí je tichá savana
C **Ami** **F** **G**
a v sedle sním svůj kostkovaný táhlý sen,
C **G** **C**
sen omšelého Dona Juana.
E7 **Ami**
Tisíce krásek voní šalvějí,
E7 **C** **G**
mou lásku sosny stínem oplácí,
C **Ami** **F** **G**
jen na koni se se mnou projet nechtějí,
C **G** **C**
dál ve větru sem-tam se kymácí.
C **G**
R: Měsíc mě označoval cejchovadlem lesů,
E7 **G**
sombbrero z kaktusu si vyzývavě nesu,
F **Fmi** **C** **G** **C**
je moje láhev dávno dopita a v dáli tepou kopyta
2. Že pistole už Oklamohou nezazní,
to nemrzí mě, bude aspoň klid,
a že se ráno jako jindy rozední,
je lepší, nežli zlato objevit.
Hacienda v dáli není má
a nepatří mi stáda kolem ní,
a jestli mě tu vůbec něco dojíká,
tak na dně kapsy tabák poslední.
R: Měsíc mě označoval...
3. I Llano Estacado zná můj zpěv,
u Tennessee jsem řval do hřmění stád,
jsem zkřivený a hořký jako babí hněv,
ač mrtev, přesto žiju napořád.
V nábojích prach mám z dálných cest,
já brodil řeky, projel údolí,
žíznil jsem v poušti, viděl tisíc měst,
mám koně, laso, hlad a pistoli.

Kruci na mě káplo

Bobři

- C**
1. Kruci, na mě káplo, nedá se dál jít,
F
kruci, na mě káplo, nedá se dál jít,
C
kruci, ne mě káplo, nedá se dál jít,
F G C G
jinej by se bál, my jdem dál.
2. ||: Leje jako z konve, nedá se dál jít, :||
leje jako z konve, nedá se dál jít,
jinej by se bál, my jdem dál.
3. ||: Brodíme se loukou, nedá se dál jít, :||
brodíme se loukou, nedá se dál jít,
jinej by se bál, my jdem dál.
4. ||: Po kolena louže, to nám to klouže, :||
po kolena louže, to nám to klouže,
jinej by se bál, my jdem dál.
5. ||: Plavem proti proudu, nedá se dál jít, :||
plavem proti proudu, nedá se dál jít,
jinej by se bál, my jdem dál.
6. ||: Po poprsí v blátě, nedá se dál jít, :||
po poprsí v blátě, nedá se dál jít,
jinej by se bál, my jdem dál.
7. ||: Byl to příma výlet, nedá se dál jít, :||
byl to příma výlet, hoši, nedá se dál jít,
jinej by se bál, my jdem dál.

Křížem krážem chodím

Balada pro banditu

C **Ami**
1. Křížem krážem chodím

Dmi **G**
nevidím nikoho, o o o ó

C
Křížem krážem chodím

F **G** **C**
nevidím nikoho

C F C F C F C F G

R: Ná na na na ná ...

2. Někdo mě zabije
nebo já někoho
Někdo mě zabije
nebo já někoho

Kutil

Chinaski

E

1. Jsem kutil

F#mi A E

mám malou dílnu víc mě nezajímá

mý hobby je moje práce

šťastnej člověk každej kdo to tak má

mám ženu

je mladá krásná chytrá přívětivá

má jednu malinkatou chybu

že si se mnou vůbec nepovídá

F#mi

R: A tak hledám holku sdílnou

co by chtěla kluka s dílnou

A H H7

abych nebyl sám

E F#mi A E
E C#mi A G D E

2. Jsem kutil

mám malou dílnu víc mě nezajímá

má práce je moje hobby

šťastnej člověk každej kdo to tak má

Mám ženu

je mladá krásná chytrá přívětivá

má jednu malinkatou chybu

že si se mnou vůbec nepovídá

R: A tak hledám holku sdílnou...

Laudato sii

E

R: Laudato sii, o mi signore,

C#mi

laudato sii, o mi signore,

A

laudato sii, o mi signore,

H

laudato sii, o mi signore.

1. Dík za všechno, co stvořil's Pane,
dík za teplo, když slunce plane,
dík za hvězdy, za vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží.

R: Laudato sii...

2. Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.

R: Laudato sii...

3. Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás, z blízka i z dáli,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

R: Laudato sii...

Lemon tree

Fool's Garden

Intro: Emi Hmi Emi Hmi Ami Hmi Emi

Emi Hmi Emi Hmi

1. I'm sitting here in a boring room, it's just another rainy sunday
afternoon

Emi Hmi Emi

I'm wasting my time I got nothing to do, I'm hanging around

Hmi

I'm waiting for you

Ami H Emi

But nothing ever happens and I wonder

Emi Hmi Emi Hmi

I'm driving around in my car, I'm driving too fast I'm driving too far

Emi Hmi Emi Hmi

I'd like to change my point of view, I feel so lonely I'm waiting for you

Ami H Emi

But nothing ever happens and I wonder

G D Emi Hmi

R: I wonder how I wonder why yesterday you told me 'bout the blue
blue sky

C D G D

and all that I can see is just a yellow lemon tree

G D Emi

I'm turning my head up and down I'm turning turning turning

Hmi

turning turning around

C D G D

And all that I can see is just a yellow lemon tree

Emi Hmi Emi Hmi

2. I'm sitting here I miss the power, I'd like to go out taking a shower

Emi Hmi Emi Hmi

But there's a heavy cloud inside my head, I feel so tired put myself
into bed

Ami H Emi

Where nothing ever happens - and I wonder

H Emi D G H

Isolation is not good for me Isolation I don't want to sit on a
lemon-tree

Emi Hmi Emi Hmi

I'm steppin' around in a desert of joy, baby anyhow I'll get another toy

Ami H Emi

and everything will happen - and you'll wonder

R: I wonder how I wonder why...

Lepší než almužna

Lotrando a Zubejda/Svěrák, Uhlíř

C **F** **C**
R: Lepší než almužna, lepší než lup,
 Dmi **G**
je pila dvojmužná, ostrý má zub,
C **F** **C**
jdi na to s fortelem, nedři se moc,
F **C** **G** **C**
ať se s tím poperem než bude noc,
F **C** **G** **C**
ať se s tím poperem než bude noc.

- C** **F** **G** **C** **Dmi** **G**
1. Řízni, řízni, řízni, ať to krásně vyzní,
Ami **Dmi** **C** **Dmi** **C** **Dmi** **G** **C**
řízni, řízni, řízni, ať to má-á-á-á-á-á-á-á ten švuňk.
2. Žízni, žízni, žízni, klidně si nás trýzni,
s hostinským jsme v přízni, nachystá-á-á-á-á-á... nám truňk.

R: Lepší než almužna, lepší než lup,...

Let It Be

The Beatles

- C**
1. When I find myself in times of trouble
Ami G F
Mother Mary comes to me
C G F C/E Dmi7 C
speaking words of wisdom let it be
G
and in my hour of darkness she is
Ami F
standing right in front of me
C G F C/E Dmi7 C
speaking words of wisdom let it be.
Ami G F C
R: Let it be let it be let it be let it be
G F C/E Dmi7 C
whisper words of wisdom let it be.

2. And when the broken hearted people
living in the world agree
there will be an answer let it be
for though they may be parted there is
still a chance that they will see
there will be an answer let it be.

R2: Let it be let it be let it be let it be
there will be an answer let it be.

R: Let it be let it be...

3. And when the night is cloudy there is
still a light that shines on me
shine until tomorrow let it be
I wake up to the sound of music
Mother Mary comes to me
speaking words of wisdom let it be.

R2: Let it be let it be...

Little Big Horn

Greenhorns

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

A7

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R: Říkal to Jim Bridger...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger...

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: Říkal to Jim Bridger...

Lod'ka malá

1. **D** Tak byla jedna lod'ka malá **A**
D
tak byla jedna lod'ka malá
A **D**
na moři jak, jak, jakživ nebyla
A
na moři jak, jak, jakživ nebyla
D
ohé ,ohé, ohé

A **D** **A**
R: Ohé ohé lodníci, lodníci vyplujte na moře
D **A**
Ohé ohé lodníci, lodníci vyplujte na moře

2. ||:Když šest neděl na moři byla :||
||:tu náhle do-do-došly zásoby :||
ohé, ohé,ohé

R: Ohé ohé lodníci...

3. ||: Los tahali o slámku krátkou :||
||: by zvěděli, kdo, kdo má sněden být :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé lodníci...

4. ||: Los pad na toho nejmladšího :||
||: snědli ho s bí-, s bí, s bílou omáčkou :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé lodníci...

5. ||: A jestli jsme vás otrávilí :||
||: my můžem za-, za-, začít na novo :||
ohé, ohé, ohé

R: Ohé ohé lodníci...

Lotr intelektuál

Lotrando a Zubejda

1. Dáme klukovi školy,

F C
at' to stojí cokoli,

G C
nešetříme na chlapci,

F C G C
táto, šáhni do kapsy.

F C
Když zná lupič písmena,

F C
stane se s ním proměna,

G C
když zná lupič dějiny,

F C G C
tak je úplně jiný.

C F C G
R: Bude to ozdoba loupežnické bandy,

C F C G
bude mít brejličky a možná i kšandy,

C F C G
Posune řemeslo zas o kousek dál,

F G C
bude to lotr intelektuál.

2. Naučí se francouzsky,
bude nosit licousky,
naučí se mluvnicki,
Naučí se německy,
řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně,
může loupit v cizině.

R: Bude to ozdoba ...

Mašinka

Semtex

C **F** **C**
R: Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,

Dmi **G** **F** **(G) C**
||: jede, jede do dále, veze samý vožralý :||

1. Neusínej, nechod' spát, neusínej, nechod' spát ,
||: až do rána bílýho, my budem zpívat a budem hrát :||
2. Lásko má, jsi jediná, do třinácti nevinná,
||: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy :||
R: Jede, jede mašinka...
3. Jedu takhle tramvají, pod sedačkou potají,
||: přistoupila starší dáma, přisedla mi dařbujána :||
4. Přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí,
||: lístky prosím, nemám prosím, jak to prosím, to máte tak :||
R: Jede, jede mašinka...

Matka Nisa

Marcel Štěpánek – Fox

- Dmi Gmi DmiF A7 Dmi*
1. Matko Niso, jak to děláš, že pořád hodně vody máš?
B F Gmi Dmi F A7 Dmi
I když přijde sušej rok, ty máš stále mocnej tok.
Dmi F B F
Když slunce moje vody vysuší, hromady svinstva obnaží.
Dmi F A7 Dmi
Oči ekologů zapláčou, slzy do koryta natečou.
Dmi C Dmi FC
R: Radujme se, veselme se, dnešek jsme si užili,
Dmi C F A7 Dmi
Zejtřek má svý vlastní trable, proč bychom se rmoutili?
2. Matko Niso, jak to děláš, že pořád jinou barvu máš?
Jak se střídá s rokem rok, ty máš stále jinej tok.
Když lidi v práci zarobí, různěj odpad vyrobí.
Sama jsem tak zvědavá, jakou barvu to dnes má.
R: Radujme se, veselme se, dnešek jsme si užili,
Zejtřek má svý vlastní trable, proč bychom se rmoutili?
3. Matko Niso, jak to děláš, že v sobě žádný ryby nemáš?
Nežije už pamětník, co by v tobě rybu chyt.
Proč vám chyběj rybičky, moje zlatý dětičky?
Pročpak na mě máte zlost, potkanů tu žije dost!
R: Radujme se, veselme se, dnešek jsme si užili,
Zejtřek má svý vlastní trable, proč bychom se rmoutili?

Metro pro krtky

Jarek Nohavica

- G** **C** **D** **GC D**
1. Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,
G **C** **D** **G**
na zahradě krtek vrtá,
Emi **C** **G**
drápy má jak vývrtky, ohoho,
Ami **C** **D** **GD**
vrtá metro pro krtky, ohoho.

R: Rrr ...

2. Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, jé,
dál už musí každý pěšky, jé.

R: Rrr...

Mezi horami

Čechomor

- Ami G Ami G Ami*
1. ||: Mezi horami lipka zelená :||
C
||: Zabili Janka,
G Ami
Janíčka, Janka
G Ami
miesto jele - ňa :||
2. ||: Keď ho zabili, zamordovali :||
||: Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili :||
3. ||: Ej, křížu, křížu ukřižovaný :||
||: Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný :||
4. ||: Tu šla Anička plakat Janíčka :||
||: Hneď na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička :||

Míle

Matuška/Bob Dylan, Ivo Fischer

- G C G Emi**
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
G C D
jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou si třísnil šat?

C D G Emi
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
C D G
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v špíně těch práchnivých blat?

R: To ví snad...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

R: To ví snad...

Milenci v texaskách

Starci na chmelu

- C** **Ami F** **Ami G7**
1. Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let
C **Ami F** **Ami**
a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
F **Emi F** **G7**
Ten svět v nich ale viděl pásky a jak by mohl nevidět.
C **Ami F** **Ami**
Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.
2. A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.
F **Emi F** **G7**
Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
C **Ami F** **Ami**
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.
F **Emi F** **G7**
Tak jeden mladík s jednou slečnou, se spolu sešli na trati.
C **Ami F** **Ami**
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
F **Ami F** **Ami**
kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí...

Montgomery

- D* *G* *Emi*
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 *D* *A7*
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
D *G* *Emi*
kde je zbytek tvojí krásy,
A7 *D* *A7*
to ví dneska snad jen Bůh.
D *G* *Emi*
R: Z celé jižní eskadrony
A7 *D* *A7*
nezbyl ani jeden muž.
D *G* *Emi*
V Montgomery bijou slony,
A7 *D* *A7*
déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R: Z celé jižní eskadrony...

3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R: Z celé jižní eskadrony...

4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R: Z celé jižní eskadrony...

Morituri te salutant

Karel Kryl

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
Ami G Dmi Ami
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G7 C
||: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Ami G Ami
a pírka touhy z křídel Pegasů. :||
Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
||: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :||
G
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Ami
počkejte chvíli, mé oči uviděly
G7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Ami G7
seržante, mávnou, a budem zasvěceni
Ami G
morituri te salutant, morituri te salutant.
2. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
||: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :||
Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
||: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :||
R: Seržante, písek je bílý...

Musíš jít dál

Nezmaři

1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu dřavou,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
5. =1. + musíš jít, jít dál

My pluli dál a dál

- A** **E**
1. My pluli dál a dál v zelené lesy,
E7 **A**
kde vlnka s vlnkou slaví své plesy,
A7 **D**
my pluli dál a dál v zelený háj,
A **E** **A**
my pluli dál a dál v zelený háj.
2. Lod'ka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
||: či máme plouti dál v zelený háj :||
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
||: my pluli dál a dál v zelený háj :||
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět

Na kameni kámen

Nedvědi

C

1. Jako suchej, starej strom,
Fmaj7 **C**
jako všeničící hrom, jak v poli tráva
Fmaj7
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
Ami G C
a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7

- R: Budem o něco se rvát,
Ami G C
až tu nezůstane stát na kameni kámen,
Fmaj7
a jestli není žádnéj Bůh,
Ami G
tak nás vezme země - vzduch,
C
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R: Budem o něco se rvát...

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R: Budem o něco se rvát...

Na kolena

Ivan Hlas

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, co ji mám rád.

2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled káravej už dávno znám.

R: Pořád jen ||: na kolena, na kolena :|| jé jé jé,
pořád jen ||: na kolena, na kolena :|| jé jé jé,
pořád jen ||: na kolena, na kolena :|| je to tak,
a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R: Pořád jen na kolena, na kolena, ...
...
a tenhle barák vám posere pták.

Nadějí láskou

- D* *A7* *D*
1. Nadějí láskou a vírou, nadějí láskou a vírou
D7 *G* *D* *A7* *D*
nadějí láskou a vírou, se píseň může stát.
A7 *D*
Já když bejval ještě dítě, táta řek čas naučí tě,
D7 *G* *D* *A7* *D*
naději máš vždycky dítě a to snad můžeš znát
2. Dnes tvejm krokům kámen brání, píseň tvá však nemá stání.
Dnes tvejm krokům kámen brání, pojd' na cestu se dát.
Vím že láska neumírá tomu, kdo ji neodpírá.
Vím že láska neumírá, tak neboj se mít rád.
3. Kdo má cíl a kdo je v právu, kdo má víru a nechce slávu.
Kdo má cíl a kdo je v právu, ten může s námi hrát.
Osud těm, kdo v pravdu věří, rukou spravedlivou měří.
Jenom ten kdo v pravdu věří, ten může klidně spát.

Není nutno

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- A* *Hmi*
1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
E7 *A* *E(-)*
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.
F#mi *A* *F#mi* *A*
R: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
F#mi *A* *F#mi* *D* *E*
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.

Nepůjdu od tebe

Balada pro banditu

Emi A
Nepůjdu od tebe,
D C G
má milá bělavá,
Emi A
dokud má košilka
Dmi G
nebude krvavá.
C F
Košilka krvavá,
G C
rozsekaná hlava,
Ami D
nepůjdu od tebe
F C
má milá bělavá.

Niagára

Eduard Ingriš

- D** **A7**
1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
D
na svou první lásku vzpomíná.
A7
Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
D
až jim půlnoc spadla do klína.
- A7** **D**
R: Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
D7 G D A7 D
||: komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci :||
2. Střemhlav do propasti padá proud,
na něm vidím tebe děvče plout,
||: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout :||
- R: Teskně hučí Niagara...
3. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
i ten nejkrásnější jara květ
i ten kvítek jara vzala Niagára
a nevrátí jej nikdy zpět.
- R: Teskně hučí Niagara...

Oheň

1.hlas zpívá 1.sloku

2.hlas zpívá refrén

C

1. Až slunce půjde už spát
Až slunce půjde už spát

Ami

2. Schová svou červenou líc
Schová svou červenou líc

Dmi

3. Nikdo z vás nemusí znát
Nikdo z vás nemusí znát

G7

4. Píseň na dobrou noc
Píseň na dobrou noc

C

5. Oheň už začíná plát
Oheň už začíná plát

Ami

6. Plameny šlehají výš
Plameny šlehají výš

Dmi

7. Jiskérky začnou si s hvězdami na nebi hrát
s hvězdami na nebi hrát

R:

C

Oheň – až louč jej zažehne

Ami

Oheň – dým křídla rozepne

Dmi

G7

Oheň – sloup jisker světlušek rodí

C

Oheň – do noci plápolá

Ami

Oheň – vzpomínky přivolá

Dmi

G7

Oheň – očím tvým nenechá spát

Obchodník s deštěm

Hop trop

1. *Ami G Ami G*
Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
Ami G Ami D
že jabka se na stromech začaly pít,
Ami G Ami G
a v potocích sucho, jen kámen a písek
Ami G Ami D
a prach místo vody, co měla tam týct.
Ami Emi Ami Emi
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
C G Ami D
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
Ami G Ami G
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
Ami G C G
pak lehce a moc rádi dali se svíst.

Ami Emi Ami Emi
R: „Když každéj dá dolar,“ nám řek tenhle koumák,
C G Ami D
„znám starý kouzlo a déšť přivolám,“
Ami Emi Ami Emi
za jeden kulatej zkusit to stálo,
C G Ami D
na svý si přišel - co zbejvalo nám?

2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved,
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet,
jak seděl chlap s námi, řek mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johny hned zalez se skrejt.

3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčeněj klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk do vočí třpyt:
„Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!“
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.

Okno mé lásky

Olympic

1. $\begin{matrix} A & & D & A & & D \\ \text{Kdo tě líbá, když ne já,} & \text{kdo tě hlídá, když ne já,} \end{matrix}$
 $\begin{matrix} A & & G & & D & & A \\ \text{okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.} \end{matrix}$
2. Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě mívá, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.

$\begin{matrix} F\#mi & E & & D & E \\ \text{R: A v jeho lesku vidím přicházet} \\ F\#mi & E & & D \\ \text{sebe ve věku patnáct let} \\ F\#mi & E & & D \\ \text{a znovu říkám spoustu něžných vět.} \\ A & D & A & D & A & E & D \\ \text{Ty, já, jsme my, my a náš je svět.} \end{matrix}$

3. Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.
- R: A v jeho lesku...
4. Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě svádí, když ne já,
kdo tě zradí, když ne já,
ty, já, jsme, my, my a náš je svět.

Okoř

1. *A* Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, *E7* roubená je stromama, *A*
E7 *A A7*
když jdu po ní v létě, samoten na světě, sotva pletu nohama,
D *A H7* *E7*
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
A *E7* *A*
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí, začli sobě notovat

A *E7*
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
A *E7* *A*
bílá paní šla už dávno spát,
E7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
A *E7* *A A7*
o půlnoci chodit strašívat,
D *A*
od těch dob, co jsou tam trampové,
H7 *E7*
nesmí z hradu pryč,
A *E7*
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
A *E7* *A*
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal, dostal z toho zimnici.

Oliver Twist

Rebelové

- C** **Ami**
1. Raději jsem neměla ten román,
Dmi G Ami G
raději jsem neměla ho číst, snad ani list.
C Ami
Hrdina byl v tom románě schován,
Dmi G C F C
miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist.
Emi
Takový muž na světě už není,
jenom v knihách nebo dívčím snění.
B
přirovnám ho směle bez prodlení,
C B A C B A
k torerům, španělským.
2. Raději jsi neměla ten román,
raději jsi neměla ho číst, snad ani list.
Navždy měl tam zůstat v knize schovám
hrdina co jmenuje se Twist, Oliver Twist.
Raději jsem neměla ten román,
raději jsem neměla ho číst, snad ani list.
Hrdina byl v tom románě schován,
miluji ho, jmenuje se Twist, Oliver Twist.
Dmi G C Ami
Proč jsem se jen naučila číst
Dmi G C Ami
proč já blázen dával ti to číst,
C G7 D# F C
číst, číst, ááá, ja-da-da-dam.

Oregon

Pacifik

- Emi* *G* *Emi*
1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
G *Emi*
kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
Ami *Emi*
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
Ami *H7*
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
Emi *G* *Emi*
kdo přes pláně hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.
C *D* *G* *Emi*
R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
C *D* *Emi*
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal - touha žít, touha žít.
- R: Oregon, Oregon...
3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
- R: Oregon, Oregon...

Pampelišky

Eva Olmerová

- A** **E**
1. Hora skrývá slunce pod klobouk
A **E** **E7**
z oblaků do pampelišek fouk.
A **A7** **D** **Dmi**
Jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
A **E** **A**
snad až k tobě, moje drahá, dolétnou.
2. Z oblaků až k tobě doletí,
podle nich budeš mít děti tři.
Ty budou krásné tak, jako jsi ty,
dobrou noc, má drahá, tak už spi.
3. Kouzelná je řeka na horách,
po ní plul jsem jako v mátohách.
Tys byla krásná, první láska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš.
4. Tichá píseň nese se nocí,
ostřejch hochů toulavejch srdcí.
Umlkla banja, ztichly kytary,
sbohem buď, mé krásné děvče z Montany.
5. Tam v kolíbce malý hošík spí,
přemýšlím, o čem tak asi sní.
Zdědil mou hůl a tornu toulavou,
půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou.

Patriotská

Marcel Štěpánek – Fox

1. ^D Ty víš, jak houká vlak v Oldřichově v Hájích,
^{C G F} ^{A D}
určitě znáš to malý nádraží,
^{C A}
vlak tady stoupá, v tunelu mizí,
^{C G F} ^{A D}
na pražcích máš pocity zápraží.

^D ^G
R: Na severu hory leží nevelký rozlohou,
^{Gmi} ^F ^{Gmi} ^D
skály ticho střeží pod jizerskou oblohou,
^G
v kraji močálů si hová rosnatka a suchopýr,
^{Gmi} ^F ^{Gmi} ^D
z večera tady loví starej šedej netopýr.

2. Ty víš, jak strouhá žula na skalních věžích,
určitě znáš zvony z kamení.
Bázeň tě svírá, když ve spáře běžíš,
na krku máš od lana znamení.

R: Na severu hory...

3. Ty víš, jak fouká vítr v podzimních stráních,
určitě znáš hříby dubový.
Na Farský běhá banda zelenejch dětí,
jakpak se máš, když jejich pokřik zní.

R: Na severu hory...

4. Ty víš, jak praská plamen bukovejch větví,
určitě znáš bivaky srpnový.
Noc kamsi chvátá, otvírá srdce lidí,
nač se ji zeptáš, na to ti odpoví.

R: Na severu hory...

Písek

Nezmaři

- Ami D G E7*
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi E7 Ami G C
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi G
||: ani vodu nepřeliješ sítem,
C Emi Ami
někdy je strašně málo chtít,
Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou :||
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
||: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :||
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
||: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :||
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň lásky

Pacifik

C **G** *Ami*

R: Inkapatya navazin, navazina cisozee

C **G** *Ami*

maya, maya lecjakuvana

1. Proti proudu potoka na kamenech stála
stála, stála, se sluncem si hrála
2. Slunce běží k západu, cestou se mu stýská
stýská, stýská, noc je tolik blízka
3. Pak se k tanci vystrojí, světlem dívku láká
láká, láká k sobě nad oblaka
4. Dívka slunci odpoví, oheň zemi hlídá
hlídá, hlídá, s měsícem se střídá
5. Pohlídá i lásku mou, její klidný spánek
spánek, spánek čistý, jako vánek

R: Inkaptaya navazin, navazina cisozee

maya, maya lecjakuvana

Píseň proti trdomyslnosti

J. Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A *E7*
1. Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,
Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejradši utek,
D *A* *H* *E*
ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,
A *D* *A* *E* *A*
jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!

E
R: Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
A
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,
D
tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,
E *A* *E* *A*
Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

1. **A** **D** **A** **D**
Málo jím a málo spím a málo kdy tě vídám,
A **C#mi** **Hmi** **E7**
málokdy si nechám něco zdát,
D **A** **F#mi** **D**
doma nemám stání už od jarního tání,
G **A**
cítím, že se blíží listopad.

G **D** **A**
R: Listopadový písň od léta už slýchám,
Hmi **D** **A**
vítr ledový přinesl je k nám,
G **D** **A**
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Hmi **D** **A**
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztráčené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R: Listopadový písň od léta už slýchám...

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R: Listopadový písň od léta už slýchám...

Písnička pro toulavé Muf-Muf

Marcel Štěpánek – Fox

Es *Gmi* *B* *Es*
R: Řekni mi, duše toulavá, kam se ubíráš,
 Gmi *B* *Cmi*
 řekni mi, duše toulavá, kde vlastně domov máš...
 CmiEs

1. V Jizerskejch horách,

B *As* *Es*
kde vodopády řvou a Oldřichovskem buky voní,
 CmiEs
v žulovejch stěnách.

B *As* *Cmi*
A v zimě na běžkách, když nočním tichem hvězdy zvoní.

R: Řekni mi, duše toulavá...

2. V slovenskejch horách,

kde stranou lidí krasavec, Velkej Bok si jen tak stojí.
V Račkovejch plesách,
když koupel v tříšti dáš a na vobzoru Klin si hová.

R: Řekni mi, duše toulavá...

3. V rumunskejch horách,

kde ohně dosud večer svobodně si nocí planou.
Virful Tě volá,
když na něj vyplkneš, tak Tvoje depky leží stranou.

R: Řekni mi, duše toulavá...

4. V tureckejch horách,

kde strašný vedra jsou a voda v létě vůbec není.
Když v horečkách
ležíš pod dubem a parťák v kotli vodu na čaj pění.

R: Řekni mi, duše toulavá...

Pod dubem, za dubem

Lotrando a Zubejda/Svěrák, Uhlíř

Ami

1. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,

E

Ami G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

R: Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: „Růce vzhůru“ a hned máme peněz fůru,

G

C

E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

2. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R: Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

3. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

R: Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Podvod

Nedvědi

- Emi* *Ami*
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D *G*
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami *Emi*
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami *H7*
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Emi

ti říct, že už ti nezavolám,

Ami

D

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H7

podved jsem všechno, o čem doma si sníš,

Emi

teď je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R: Chtěl jsem to ráno...

Podzim

Smolaři

D

1. ||: Nedej se opít vzduchem léta :||

Emi

||: když s větrem vůni roznáší :||

A7

||: obláček v oblak slunce vplétá :||

D G D

||: zprávu nám listí přináší :||

2. ||: Tu zprávu lesům, vodám, stráním :||

||: jak mají létu sbohem dát :||

||: všem dobrým lidem aspoň přání :||

||: nechat si jen o létu zdát :||

3. Já, malíř Podzim, jsem tu zpátky,

ty, malíř Podzim, jsi tu zpátky,

v korunách stromů plátno mám

v korunách stromů plátno máš,

já musím spěchat, čas mám krátký

ty musíš spěchat, čas máš krátký,

než řekne Zima: „Jsem tu pán,“

než řekne Zima: „Jsem tu pán.“

4. „Jsem tu pán,“ řekne Zima bílá,

„jsem tu pán,“ řekne Zima bílá,

konec je s malováním tvým

konec je s malováním mým,

z barev tvých jenom špína zbývá

z barev mých jenom špína zbývá,

tvé plátno sněhem rozpíjím

mé plátno sněhem rozpíjíš.

Pohár a kalich

Klíč

- Ami* *G* *C* *G* *Ami*
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
G *C* *G* *C*
pohled'te, nad polem špitálským vrcholek roubení skrývá,
G *Ami*
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
G *Ami*
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
||: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :||
Dmi *G* *C*
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Dmi *G* *E7*
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál,
Dmi C Ami E7 Ami
R2: hm ...,
G *Ami* *G* *Ami*
Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.
4. Modli se, pracuj a poslouvej, kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
||: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :||
5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
R2: Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho

Polámal se mraveneček

D

Emi

1. Polámal se mraveneček, ví to celá obora,
A7 *G* *D*
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.
2. Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,
tříkrát denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.
3. Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál,
celý den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.
4. Čtyři stáli u postýlky, pátý těšil „neplakej“,
zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.
5. Zafoukal mu na bolístku, pohladil ho po čele,
hop a zdravý mraveneček skáče ráno z postele.

Povídej

Petr Novák

1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
2. Povídej, nechal tě být, vždyt' měl tě tak rád,
nebos ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
jestli, když večer se blýská, nepřestala ses bát.
3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.
- R: Povídej, jestli se ti...
4. = 3.

Pramínek vlasů

Jiří Suchý

1. Když měsíc rozlije, světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
komu - no přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.

B **C**
R: O sny mě připraví teprve svítání,
B **C**
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
G **C**
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
G **G7**
nový den nůžkama odstřihne tebe.

3. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Pražce

Pavel Dobeš

- C** **G7**
1. Házím tornu na svý záda, feldflašku a sumky,
navštívím dnes kamaráda z železniční průmkky.

C
R: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
G7 **C**
pozdravuj vlaštovky, a muziko, ty hraj.

2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

R2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky, a muziko, ty hraj.

3. Plakáty nás informují:“Přid’ pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze.“
A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.

4. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.
Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R2:A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Princezna ze mlejna

- A** **E7** **A** **D**
1. Vím jedno návrší zámek nádherném, z nejhezčích pohádek ho znám.
||:Stavěnej z křišťálu sahá k nebi pomálu
E7 **A**
povětrí přijde k duhu princeznám:||
 2. Bílé je lilium bílej krásnej sen, bílé je pravé hedvábí.
||:Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
jiná mě na tom světě nevábí:||
 3. Šípková růžičko z dávnejch příběhů, odkvítáš tiše v ústraní.
||:Odpusť mi svatej Ján, že tvou krásu nehledám
na jinou myslím večer před spaním:||
 4. Stříbrná tůňka se zhlíží ve hvězdách, Velký vůz ztratil zákolník
||:Rozsypal nad náma celou fůru s hvězdama
jenom já nemám štěstí za troník:||
 5. Já vím, že v tej noci plnej zázraků vykvet můj kvítek z poupěte.
||:Pomoz mi svatej Ján ať tu chvíli nezmeškám
než planě nazdařbůh odkvete:||
 6. Vím jeden bílej mlejn, zámek stříbrnej, v údolí znám to návrší.
||:V tom pěkným stavění je moje potěšení,
že na něj myslím, zatím netuší:||
 7. Bílý je pápěří bílej dobrej den, bílej je ubrus sváteční.
||: Ten kterýho já chci, nosí bílou čepici,
ostatní ženiši jsou zbyteční:||
 8. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn, už všechny kořeny v něm znám.
||:Bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
jinou už na tom světě nehledám:||
 9. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn, míří sem cesta s přívozem.
||:Jde cesta - necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen:||
 10. Vím jedno údolí, vím ja pěknej mlejn, vedle něj rybník s rákosím.
||:Ta dívčí, co já znám, je má bílá princezna,
tu si já vod pantáty vyprosím:||

Proklatej vůz

Greenhorns

1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
C G Ami F Emi G
C F C G C F C G
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C G C F C
a tak zpívej o Santa Cruz.
F C

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
G C C7
nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“
„Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. Jen tři bytelný kola...

R: Polykej whisky a zvířenej prach...

Rec: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
„Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

3. Jen dvě bytelný kola...

R: Polykej whisky a zvířenej prach...

Rec: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz...

R: Polykej whisky a zvířenej prach...

Rec: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“
„Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz...

R: Polykej whisky a zvířenej prach...

Rec: „Indiáni! Uáááá!“

Prší

C Ami F G

1. Prší, kapka stíhá kapku,

C Ami F G

prší, já tě čekám v dešti

C Ami F G C Ami F G

prší a ty mě tu necháš stát.

2. Stále jen prší, já jsem bez deštníku

prší, zkrátka nemám kliku

prší, a to si říkáš kamarád

F Emi

R: Jinou vedeš možná deštěm domů

F D G

Se mnou jsi nešel jedenkrát.

3. Prší, deštěm pláče nebe

prší, ten déšť vzal mi tebe

prší, v dešti se může lecos stát.

R: Jinou vedeš možná deštěm domů..

4. Prší, až se deštík ztiší

prší, jistě si pospíší

||: nenechá mě v dešti stát :||

||: prší :||, lalala ťuk, ťuk

První signální

Chinaski

1. *C* *F* *Ami*
Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
C *F* *Ami*
právem se mi budeš tiše smát.
C *F* *Ami*
jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
C *F* *Ami*
když za všechno si můžu vlastně sám.

Dmi *F*
R: Za spoustu dní možná spoustu let,
C *G*
až se mi rozední budu ti vyprávět,
Dmi *F*
na první signální jak jsem vobletěl svět,
C *G*
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
B *F* *Ami*
Jaký si to uděláš - takový to máš,
B *F* *Ami*
jaký si to uděláš - takový to máš .

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
budu zpívat vampam - tydapam.
Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to uděl tak to mám.

R: Za spoustu dní...

Rána v trávě

Žalman

Ami *G* *Ami* *G*
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami *G* *Ami* *Emi* *Ami*
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
G *Ami* *G*
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami *G* *Ami* *Emi* *Ami*
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

- C* *G* *F* *C*
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami *G* *C*
a vínečko ze zlata,
G *F* *C*
v Čechách slávu muzikantů
Ami *Emi* *Ami*
umazanou od bláta.

R: Každý ráno boty zouval...

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

Ami *Emi* *Ami*
R: + ||: před sebou sta sáhů ... :||

Ráno bylo stejný

Pavel Žalman Lohonka

1. **G** **Hmi** **D**
Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
Ami **D** **G**
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
Emi **D**
A tý holce v sáčku řek: Dobrýtro miláčku,
C **G**
podívej se do dále,
E **Ami D7** **G C G C**
uvidíš dvě smutný koleje - na silnici
D **C** **G C G C G**
R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
D **C** **G C G C G**
na tvářích počasí proměnlivý.
D **C** **G**
Rádio hlásilo, na blatech svítá,
E **Ami D G**
každej byl tak trochu sám, hm...

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo stejný blues,
ospalý a nudný, byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále,
viděli dvě smutný koleje na silnici

R: Ráno bylo stejný...

3. Holka zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky,
budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R: Ráno bylo stejný...

Rehradice

AG Flek

- Ami* *G* *C*
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
D *Emi Ami* *D7 G*
teče tam voděnka dole po dědině,
Dmi Emi Ami
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. =1.

Rodné údolí

Tornádo

1. **C** **F**
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
C **G7**
každý krok v srdci mém zabolí,
C **C7** **F**
zakrátko bude mi všechno cizí,
C **G7** **C**
nespatřím své rodné údolí.

F
R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
C **G** **C**
nashledanou, rodné údolí,
F
já volám: nashledanou, nashledanou,
C **G** **C**
při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R: Já volám...

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R: Já volám...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádrazí, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.
- R:** Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Rovnou

Greenhorns

- G** **G7**
1. Tak už jsem ti teda fouk,
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **D7** **G Emi**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
G **D7** **G**
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
3. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.

Rybář

- D* *A*
1. Chytil rybář rybu a byl tomu rád *D*
Když v tom vylez potkan z díry a začal mu ji žrát.
A
Rybář když to uviděl malou radost měl
D
Popad kámen do ruky a potkanovi děl:
D *A*
R: Já mám rybu a ty nemáš rybu a chtěl bys rybu mít,
D
To si musíš milej hochu rybu ulovit.
A
A vem si moji udici a chyt' si na ni bělici,
D
Bělice ti postačí, to je ryba onačí.
2. Jak ho potkan poslouchal a svoji ved si dál,
rybáře zlost popadla a po hlavě ho vzal.
Jinej po tý ráně v Pánu byl by hned,
potkan jen se oklepal a svoji dál si ved.
- R: Já mám rybu a...
3. Nevesele ale končívá, co na sebe jenom myslívá.
Ta ryba byla totiž otrávená a potkan po ní pad,
z čehož plyne poučení, že cizí nelze brát

Řekni, kde ty kytky jsou

Jiřina Fikejzová / Pete Seeger

- C** **Ami** **F** **G7**
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C **Ami** **F** **G7**
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C **Ami** **F** **G7**
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F **C** **F** **G7** **C**
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války za zemi svou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být.
Co tu kytek rozkvétá od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

1. **C** **Ami Dmi** **G C D7**
Sbohem, galánečko, já už musím jí_ti,
G **Emi Ami** **D G**
sbohem, galánečko, já už musím jí_ti,
Dmi G C **Dmi G C** **Dmi G7 C**
||: kyselé vínečko, kyselé víneč_ko podalas mně k pi____tí, :||
2. ||: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :||
||: ||: kyselé vínečko :|| podalas mně v džbánu. :||
3. ||: Ač bylo kyselé, přeca jsem sa opil, :||
||: ||: eště včil sa stydím, :|| co sem všecko tropil. :||
4. ||: Ale sa něhněvám, žes mňa ošidila, :||
||: ||: to ta moja žízeň, :|| ta to zavinila. :||

Sekera

- D* *Emi*
1. Je léto, nebe jak len a pálí horkej den
G *F#mi* *Emi* *D*
i pták slyšíc údery sekery ztich,
A *G* *D*
to kácím staletej kmen
V rytmu rány za sebou jdou, vrací mi píseň vzdálenou
jako hromovej hlas, že nezbude čas,
proto únavu zaženu zlou.

D
R: Ještě pořád mám svou sekeru,
Emi *D*
ještě cítím v rukách sílu,
ještě pořád vím, že zaberu,
G *F#mi* *Emi* *G* *A* *D*
já tuhle práci znám, ránu k ráně dám.

2. Tady dělám nejvíc let, k ráně ruku svou já zved,
potom úder jak hrom, k zemi padá strom
a točí se dál svět
Jen staletém kmen mi dá tu sílu, co v kořenech má,
pevně můžu stát, večer klidně jít spát,
denně slunce když na nebi plá.

R: Ještě pořád mám...

3. Je léto, nebe jak len a pálí horkej den
i pták slyšíc údery sekery ztich,
to kácím staletej kmen
Jen staletej kmen mi dá tu sílu, co v kořenech má,
pevně můžu stát, večer klidně jít spát,
denně slunce když na nebi plá.

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř

C **Ami**
1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
F **G**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
C **Ami**
hlava mně pálí a v modravé dáli
F **G7** **C**
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C **C7** **F** **C** **G7**
R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
C **C7** **F** **C** **G7** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větrí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R: Severní vítr...

Slavíci z Madridu

Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

La la-la-la, la-la la....

Ami

E

Ami

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

E

Ami

E

Ami

E

Ami

Dmi

Ami

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

E

Ami A7

nechte mě příjemně snít,

Dmi

Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E

Ami

zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká ...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká ...

Slzy tvý mámy

Olympic

1. *Ami* *Dmi*
Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
G *C*
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
Ami *A7* *Dmi*
z cigaret jde modrej dým, hraje magneták,
Ami *G* *Ami* *G*
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.
2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes uz možná nevíš sám, proč tě tenkrát páčil svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses ||: trochu třás. ||
A *G*
R: Když tě našel noční hlídač,
F *C*
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
F *C*
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,
F *C* *Emi* *Ami* *E7*
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.
Ami *G* *Emi* *Ami*
R2: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
F *G* *C* *E7*
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
Ami *Dmi*
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
Ami *Emi* *Ami*
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený ty oči pláčou dál.
3. Když jsi vyšel ven ze žalárních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
pocivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklíb jen, že jsi ||: křivě šláp. ||
R: I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smeje,
když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch.
R2: Slzy tvý mámy který ti všechno vzal
vrat' jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...

Snad jsem to zavinil já

Olympic

1. *Ami C D Dmi7 E*
Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,

Ami C D Dmi
nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami C H B Ami
R: Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní,

Dmi7 G C E

snad jsem to zavinil já.

Ami C D7 Dmi7 Ami C D7 Dmi7

Já, já, já...

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.

R: Tak nezoufej...

Song abonenta jihozápadní dráhy

Hoboes/Wabi Ryvola, Jarka Vrbová

capo 1

- C** **Ami**
1. Už jako holka malá vlakům jsem mávávala
D **Ami** **D** **G**
a hádala kdy za les dojedou, kam koleje mě jednou zavedou
C **Ami**
Máma se tomu smála, už vím jak moc se bála
D **Ami** **D** **G**
že náuru nemám zvlášť měkkou, tak teď jezdím stejnou štrekou
Dmi **Ami** **D** **G**
Já v duchu vlaku křídla přidávám, když vodjízďím tak nikdy nemávám
Dmi **E** **Dmi** **E7**
R: Kdoví jestli na mě někdo čeká ztracenej na pustým perónu
Dmi **E7** **F** **E7**
kamarád vlak ze sna tiše heká, a mně sou těsný dveře vagónu
Dmi **E7** **Dmi** **E7**
Můj vlak směrem jihozápad spěchá, tenhle expres už je poslední
Dmi **E7** **Dmi** **E7**
jiskra v dlani teplo nezanechá a měsíc je na straně polední
Ami
Jedu za tebou

2. Znáš vůni prachu u mostů, begónie všech přednostů
i semaforu ostrážitý kleště a průvodčí že přijde v Planý ještě
Vím kde vlak tempo zpomalí, vím kde se s vekslem pozdraví
mý příjezdy i smutný návraty, jsou jak saze u trati navátý
Já v duchu vlaku křídla přidávám, když odjíždím tak nikdy nemávám

R: Kdo ví, jestli...

3. Světla co září na trati, majákem jsou mejch závratí
mě rachot kol do snění ponoří, když nad krajinou jiskry zahoří
Čtu ze staničních návěstí, svý štěstí i svý neštěstí
s večerkou parní písťaly, už mužský všechny kytky rozdali
Já v duchu vlaku křídla přidávám, když odjíždím tak nikdy nemávám

R: Kdo ví, jestli...

Soudný den

Spirituál kvintet

Ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Ami

Emi Ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti, v ten soudný den.

2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně, v ten soudný den.

3. Stůj, nechod' dál, času už je málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo, v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to, v ten soudný den.

Ami

R: Soudí, soudí pány, slouhy,

G

soudí, soudí hříšné touhy,

Ami

Dmi E

soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Ami

Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi

Ami E Ami

vtom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.

Ami

5. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,

G

zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,

Ami

F Ami E Ami

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě: je soudný den!

Stánky

Nedvědi

1. *D G*
U stánků na levnou krásu
D Edim
postávaj a smějou se času,
D A D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

D7 G A
R: Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,
D Edim
tak málo jen, málo je lásky,
D A D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu
postávaj, a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R: Jen zahlídli svět...

Starý příběh

Spirituál kvintet

D

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

A7

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

D D7 G

D

A7

D

R2:Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

R2:Mává, mává...

D

R: Kdo se bojí vodou jít,

A7

ten podle tónů faraónů musí žít.

R2:Mává, mává...

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

R2:Mává, mává...

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

R2:Mává, mává...

R: Kdo se bojí...

R2:Mává, mává...

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

R2:Mává, mává...

R: Kdo se bojí...

R2:Mává, mává...

Statistika

Princové jsou na draka/Svěrák,Uhlíř

C **Ami** **C** **Ami**

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

F **G** **E7** **Ami**
R: ||: Statistika nuda je, má však cenné údaje,

F **G** **F** **G** **C**
neklesejte na mysl, ona nám to vyčíslí.:||

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houšti,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R: Statistika nuda je...

3. Tak vyřid'te to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

R: Statistika nuda je...

Strom

Ozvěna

- Ami** **G**
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Ami**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
A
R: A on tam stál, a on tam stál,
F#mi
a koukal do polí, a koukal do polí,
D **E**
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
F#mi **D**
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A **E** **A** **Ami**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.
R: A on tam stál...
3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví už snad ani nevnímal.
R: A on tam stál...
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.
R: Jak tam stál, stál tam sám,
a koukal do polí, a koukal do polí,
a byl jak král, a byl jak král, sám v celém okolí,
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
a jeho pokladem byla tráva střapatá ...

Šípková Růženka

Jiří Schelinger

- Ami* *G*
1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Ami *Emi*
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
Ami *G*
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Ami *Emi*
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

F *G* *Ami*
R: To se schválně dětem říká,
F *G* *C* *E*
aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
Ami *G* *C* *F*
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
Dmi *Emi* *Ami*
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R: To se schválně dětem říká...
Ami *G* *C* *F*
+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
Dmi *Emi* *Ami*
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
F *Emi* *A4sus* *A*
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Švestkový knedlíky

1. **C** **G7** **C**
Na podzim, když ze strnišťat fouká
G7 **C** **C7**
pantáta se z vokénečka kouká
F **C**
říká si, Bože, to je votrava
D7 **G7**
zejtra se zase seče votava
Já si proto nohu za krk nedám
svoje štěstí v kuchyni si hledám
nestačí házet voči na kamna
vodkud se líhne vůně náramná
C
R: Švestkový mňam, mňam, mňam,
Knedlíky mňam, mňam, mňam,
G7
Ty já mám hrozně rád
C
Když je mám k obědu, dám si je stošestkrát za sebou
Švestkový mňam, mňam, mňam,
Knedlíky mňam, mňam, mňam,
F **C**
Ty já bych jed, ty já bych neměnil
G **C** **F** **C** **G** **C**
I kdybych se jednou oženil, ty já bych neměnil za celičkej svět
2. Žil jsem s jednou pannou nadivoko
chtěla si u mě udělat voko
švestkový knedlíky chtěla uvařit
voni se jí nechtěj podařit
Vařila je od samého rána
byla z toho celá uplakaná
zapomněla švestky do knedlíků dát
musí je tam prstem našťouchat
Nechte si ty vaše makaróny
ty jsou jen pro pražské primadony
místo guláše a papriky
vařte raděj naše český knedlíky

Tak už mi má holka mává

Hoboes

1. *Emi D C Emi*
Posledních pár minut zbejvá jen,

D A Emi
máš teplou dlaň, už se stmívá,

D C Emi
těžký je říct, že se končí den,

D A C E
vlak poslední vagón mí- vá.

G F D
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,

Emi C A7 D7
život jde dál, to se stává, já to vím,

G F D
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,

Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.

R: Tak už mi ...

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď rítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.

R: Tak už mi ...

Tereza (Osamělý město)

Hoboes/Wabi Ryvola

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.
- G A D*
G A Hmi
G A D
G A H
- R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.
- D A*
Emi Hmi
D A
Emi Hmi
A D
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?
R: Řekni...
3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej se černý klapky z klavíru.
R: Řekni...
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.
R: Řekni...

Tisíc mil

Waldemar Matuška

- D* *Hmi*
1. V nohách mám už tisíc mil,
Emi *G*
stopy déšť a vítr smyl
Emi *A* *D*
a můj kuň i já jsme cestou znaveni.

Hmi
R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
Emi *G*
má jeden směr a jeden cíl,
Emi *A* *D*
jeden cíl, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskej m snům.

R: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám nemění.

R: Těch tisíc...

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R: Těch tisíc...

Emi Ami D G
+ ||: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :||

To tá Hel'pa

slovenská lidová

- Ami D Ami D Ami E Ami*
1. To ta Hel'pa, to ta Hel'pa, to je pekné mesto
Ami D Ami D Ami E Ami
a v tej Hel'pe, a v tej Hel'pe švarných chlapcov je sto
F C G C E
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
Ami D Ami D Ami E Ami
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli
F C G C E
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vôli,
Ami D Ami D Ami E Ami
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli
2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nespravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jedným, len za jedným, počesenie moje.

Trh ve Scarborough

Spirituál kvintet

- Ami G Ami*
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
C Ami C D Ami
dobře vím, že půjdeš tam rád,
C G
tam dívku najdi na Market Street,
Ami D F G Ami G Ami
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu niť však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
chod' těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stkát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Tři citrónky

- C** **Ami** **Dmi** **G**
1. V jedné mořské dálavě
C **Ami** **Dmi** **G**
ztroskotal parník v hlubině,
C **Ami** **Dmi** **G**
jen tři malé citrónky
C
zůstaly na hladině.
C **Ami** **Dmi** **G**
R: ||:Rýbá roba, rýbý roba, rýbá roba ču ču :|| 3x
C
zůstaly na hladině.
2. Jeden z nich praví „Přátelé
netvařte se tak kysele,
cožpak to není veselé
když nám patří moře celé“
R: Rýbá roba...
3. A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim přitom na kytaru hrál
a tak se plavily do dáli
až na útes korálový.
R: Rýbá roba...
4. Tam bydlela babizna,
byla to mořská kravizna
sežrala citrónky i s kůrou,
a tím skončila baladu mou

Tři čuníci

Jarek Nohavica

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
tápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi *G*
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi *G*
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojd'me s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí ...

Tři kříže

Hop trop

- Ami* *G* *Emi*
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Ami Emi Ami
který v drápech má d'ábel sám,
G Emi
bílou přídí šalupa „My Grave“
Ami Emi Ami
míří k útesům, který znám.
C G Emi
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami Emi Ami
někdo do písku poskládal,
C G Emi
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Ami Emi Ami
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
R: Jen tři kříže...
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
R: Jen tři kříže...
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek ...
Rec: Snad se chtěl modlit:
„Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ...“
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tvrdý lidi

Marcel Štěpánek – Fox

- Ami G Ami*
1. Tvrdý chlapi tady žijou,
F#7 Ami
tenhleten kraj měkký dlouho neživí.
E7 Ami G Ami
Už malej kluk to musí umět s pilou,
F#7 Ami G
a se sekerou se už narodí.
C G
Dědové a naši otcové
Dmi Ami
snad byli lesáci anebo pytláci,
F#7 Ami G
však na tom houby záleží.
- C G C*
R: Chlap z Jizerskejch hor,
Dmi
rovnej jak topor,
F
zná jen tři prostý pravidla,
G
pro který skočí do pekla:
C
svou holku do smrti mít rád,
Dmi
a parda v bouři nenechat,
F E7 Ami E7
a pro pravdu se nechat rozsekat.

2. Tvrdý holky tady žijou,
tenhleten kraj měkký dlouho neživí.
Už malá holka tu musí kypět silou
a s filipem se už narodí.
Babičky a naše matičky
snad byly hraběnky anebo přadlenky,
však na tom houby záleží.

R: Holka z Jizerek,
svižná jak proutek,
ta musí trpělivost mít,
po bouři omrzliny třít,
chlapovi kterej nezradil,
a pak ho dohromady dát,
když se dá pro svou pravdu rozsekat.

3. Tvrký lidi tady žijou,
tenhleten kraj měkký dlouho neživí.
Už dítě v plínách musí mít ruku čilou
a stovku proti flekem vosolí.
Ti naši předkové, matky a otcové,
byli kabrňáci, praví Jizeráci,
a na tom hodně záleží.

R: Lid z Jizerskejch hor
řádí jako mor,
na blatech v noci tancuje,
bujarý písňě jódluje,
v zimě se cachtá v Jizeře,
na Zvon si leze v zástěře.
A k ránu doma buší na dveře.

Tulácký ráno

Nedvědi

Dmi

1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami *Dmi*
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami *Dmi*
a přezky chřestí o skalnatou mez.

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
B *C* *F*
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B *C* *Dmi*
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R: Tulácký ráno...

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R: Tulácký ráno...

Ukolébavka námořníka

Emi H7 Emi D Emi H7
R: Hou hou všichni spí vítr hýčká snítky jabloní,
Emi D C
loutnu pokryl prach a ticho z nějž jde strach,
H7 Emi
ví, jak se tvoji mámě stýská.

- Emi H7 Emi*
1. Jednou táta tvůj jenž je doma vzácný host,
D Emi H7
přijel do vsi k nám a zrovna na slavnost,
Emi D Emi
námořník to byl a smečka druhů s ním,
D H7 Emi
to mi ještě cizí býval.

R: Hou hou všichni spí...

2. Všechny získal hned jen do tance se dal,
koho potkal toho rozemál,
mě neřekl nic, že prý nezradím,
to mi ještě cizí býval.

R: Hou hou všichni spí...

3. A pak mi taky řek, že nemám času dost,
že mám pohled zpátky a nemám cíl svůj,
a že až přijde zpět, že zas bude v ohni stát,
tak jako se kdysi stalo.

R: Hou hou všichni spí...

4. Léta plynou vpřed, má tichá píseň zní,
tebe zkolíbám a mě zas uleví
spinkej synku můj stesk budí oči tvé,
i když se z nich táta dívá.

R: Hou hou všichni spí...

Valčíček

Nedvědi

C **G7**
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každěj den připomíná
C7 F C
||: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
G7 C
ať ti každěj den připomíná. :||

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R: Tuhle písničku...

2. Fakt mi nevdí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R: Tuhle písničku...

Válka růží

Spirituál kvintet

- Dmi* *G* *Dmi* *A*
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi *Gmi* *Dmi* *A*
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F *C* *A* *Dmi* *Dmi/C* *BA*
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi *Gmi* *A* *Dmi*
je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k
Lancastrům,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Ami *F G Ami*
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Ami
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G/H Ami C/G D F E Ami

Ami *F G Ami*
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
F G Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
F G Ami
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
F G Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G/H Ami C/G D F E Ami

Ami *F G Ami*
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G Ami C G/H Ami C/G D F Ami
mrtví milovat nemohou ...

Večerníček

Karel Černochoch

A

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,

A7

uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

D

A

D

A

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

E

A

A7

zamává čepičkou,

D

A

D

A

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

E

A

maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl „smím?“,
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu v noci někdo odnes vodní křesílko,
strašlivý kocour Fous Pištu Fištu rád by kous,
pořád prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všecho zkazí Neználek
chytřejší vyhrává.
5. Méd' a Béd' a honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najídu na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes – Fík.

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek

- D** **Hmi**
1. Někde v dálce cesty končí,
A **G** **D**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Hmi
někde v dálce každá má svůj cíl,
A **G** **D**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.
D **A** **Hmi** **G**
R: Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
D **A** **G** **D**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R: Ved' mě dál, cesto má...

- Hmi** **A** **D**
R2: Pak na patník poslední napíšu křídou
G **D** **A**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Hmi **A**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
G **D** **A** **A7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.
D **A**
ved' mě dál, cesto má ...

Velká Jizera

Marcel Štěpánek – Fox

kapo 3

Ami C F C F
1. Klikatá cestička jde na Bukovec,
C Dmi
pročpak tudy chodil, pročpak tudy chodil,
E E7
švarný mládenec.

Ami C F C
Bylo to o pouti dole v Hejnicích,
F C Ami
kde si zamiloval, kde si zamiloval
E E7
Kuba její smích.

Ami G C G C G C
R: Temná Jizera, temná Jizera valí svý vody v dál,
Emi Ami F E7
pod Smrkem pramení, tajuplně šumí na písčinách.
Ami C G C G C
Velká Jizera, Velká Jizera nechod' tam v noci sám,
Emi Ami F Ami E7
za svitu měsíce, kouzel na tisíce, nevrátíš se k nám.

2. Koho sis namluvil, Kubo bláhovej,
její táta Tapper, její táta Tapper,
pytlák velikej.
Za noci vodlejšvá kule d'ábelský,
potom bez míření, potom bez míření,
trefí každej cíl.

R: Temná Jizera...

3. Do noci prchají Kuba s dívčinou,
hlubokými lesy, hlubokými lesy,
musí proběhnout.
Mysleme my na ně, ať ven vyběhnou,
nežli starej Tapper, nežli starej Tapper,
střelí kuli zlou.

R: Temná Jizera...

Velrybářská výprava

Pacifik

- C** **F** **G7** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:
Ami **Dmi** **G7** **C**
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!“
F **G7** **C**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Ami **Dmi** **G7** **C**
„Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.“
G7 **C** **F** **G7** **C**
R: ||: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Ami **Dmi** **G7** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :||
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
R: Výprava velrybářská...
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
R: Výprava velrybářská...
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“
R: Výprava velrybářská...
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Vínečko bílé

lidová

- A E7 A D A**
1. Vínečko bílé, si od mé milé,
D E7 A E7 A
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé
D E7 A E7 A
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé
2. Vínečko rudé, si od té druhé,
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé
3. Vínečka obě, frajárky moje,
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě

Vlčí píseň

Marcel Štěpánek – Fox

- Cmi B Cmi As Cmi G7 Cmi**
1. Matyáši Braune, tys tesal neřesti a ctnosti do svejch skal.
Cmi B Cmi As Cmi G7 Cmi
Čarokrásný sochy u Kuksu stojí a tam všechno začíná,
Es B Fmi Cmi
to když se člověk narodí, ctnosti a neřesti probudí,
Es B As G7
sedm dobrejch laní ožije, sedm Šedejch vlků zavyje.
Cmi Es
R: Sedm vlků vrčí, kruh je blíž a blíž,
As B Cmi As B Cmi
šest kulek v tvým koltu vězí, sedmej je nůž River Green,
As B Cmi Fmi B Cmi
za chvíli už se to dozvíš, zda proti nim obstojíš.
2. Každěj máme smečku svejch šedejch vlků a ta smečka má zas nás.
Někdy o ní nevíš a náhle je tu zase a ty víš, že to není špás.
Hrdla tvejch blízkejch trhají, oni obrany nemají.
Jediný jak je zastavíš, když se jim sám postavíš.
R: Sedm vlků vrčí...
3. Jizerkama vede prastará vlčí stezka po vrcholcích probíhá.
Tisícovky volaj, ten kdo je pěšky zdolá, poctivej boj vykoná.
Člověk se v potu očistí, přestane bejt snadnou kořistí.
Svou vůli zkoušce podrobí, poslání vlků pochopí.
R: Sedm vlků vrčí...

Všech vandráků múza

Žalman

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
Fmaj7 G Fmaj7 G
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
Fmaj7 G
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
Fmaj7 G Fmaj7 Emi
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G

R: Haleluja, zavírá se brána,

C G

my zpívat chceme do rána,

C G

než napadá sníh,

Emi D G C G

haleluja, kteroupak si dáme,

C G

než skončíme s ránem

C G

na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
tak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R: Haleluja, zavírá se brána...

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

R: Haleluja, zavírá se brána...

G Fmaj7 G

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,

Fmaj7 G Fmaj7 G

má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Všichni jsou už v Mexiku

- C**
1. Kde jen jsou a kde jsem já,
G
proč všechno končí, co začíná,
Ami D7
smůla se mě lepší ve zvyku
G G7
a všichni jsou už v Mexiku.
- C G**
R: Všichni jsou už v Mexiku, Buenos Dias já taky jdu,
Ami D7 G G7
aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.
2. Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.
Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svém krásným nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku.
R: . Všichni jsou už v Mexiku...
3. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel,
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.
Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank,
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku.
R: Všichni už jsou v Mexiku...
4. Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.
Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalejval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl bejt už taky v Mexiku.

Vůz do Tennessee

White Stars

- G** **D7** **G**
1. Tam za modrou horou, modrými lesy,
C **G**
tam je domov můj, tam leží Tennessee,
C **G**
tam vrátit se k mámě zas bych jednou chtěl,
D7 **G**
vždyť pět dlouhejch let už jsem ji neviděl.
2. Zapřáh jsem svý koně a dal jsem jim směr:
tam za Modrou horu, jen dál na sever,
proč severní hvězda se zdá mlhavou
a divnej mrak-divnej stín mám za hlavou?
3. Proč můj vůz je náhle černej jako tér
a míří na jih, když chci já na sever,
proč maj koně v hlavách černý chocholy,
proč díra, co mám v hlavě, už nebolí?
4. Proč víko mi na postel přitloukají
a proč poslední sbohem mi dávají,
vždyť loučím se s nima snad ne naposled,
tak proč ženský pláčou, mužský hryžou ret?
5. Proč spouštěj mě pod zem u dvou borovic,
proč hážou na mě hlínu, když jim chci jen říct:
„Tak vzkazte mý mámě za Modrý lesy,
proč můj vůz nedojel do Tennessee!“
G **D7** **G** **D7**
Tennessee, Tennessee ...

Yellow Submarine

The Beatles

G D C G
1. In the town where I was born
Emi Ami C D
lived a man who sailed to sea
G D C G
and he told us of his life
Emi Ami C D
in the land of submarines.

2. So we sailed up to the sun
till we found the sea of green
and we lived beneath the waves
in our Yellow Submarine.

G D
R: ||: We all live in a Yellow Submarine
G
Yellow Submarine Yellow Submarine :||

3. And our friends are all on board
many more of them live next door
and the band begins to play.

R: We all live in a Yellow Submarine...

4. As we live a life of ease
every one of us has all we need
sky of blue and sea of green
in our Yellow Submarine.

R: We all live in a Yellow Submarine...

Yesterday

Beatles

1. *C E Ami*
Yesterday all my troubles seemed so far away
F G C
now it looks as though they're Chere to stay
Ami D F C
oh I believe in yesterday.

2. Suddenly I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me
oh yesterday came suddenly.

E Ami G F Dmi G C
R: Why she had to go I don't know she wouldn't say
E Ami Dmi G C
I said something wrong now I long for yesterday.

3. Yesterday love was such an easy game to play
now I need a place to hide away
oh I believe in yesterday.

R: Why she had to go...

Ami F C
*: Mm mm mm mm mm ...

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns

D

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Emi

světla vlaků vidím plát,

A7

tak na svůj nárazník čekám,

G

D

už jsem tě měl akorát.

Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček že pláchnul

půlnočním expresem.

D

Emi

R: ||: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

A7

C

G

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :||

2. Nejdřív zní vlakovej zvonec,

pak píšťala, je mi hej,

konečně vím, že je konec

naší lásce tutovej.

Z kapsy tahám harmoniku,

tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku

a je mi tak akorát.

R: Za chvíli už budu v dáli...

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

- Ami* *G* *Ami*
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
G *Ami* *E* *E7* *Ami*
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
E *E7* *Ami*
R: ||: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát :||
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
R: ||: ||: Že máš za svou pravdou stát :|| :||
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
R: ||: ||: Takhle za svou pravdou stát :|| :||
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!
R: ||: ||: Neměl za svou pravdou stát :|| :||
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
R: ||: ||: Musíš za svou pravdou stát. :|| :||

Zabili zabili

Balada pro banditu

C **Ami** **Dmi** **F** **C**
1. Zabili zabili, chlapa z Koločavy

Ami **Dmi** **F** **C**
řekněte hrobaři kde je pochovaný
 Ami

R: Bylo tu není tu, havrani na plotu

C **Ami**
bylo víno v sudě, teď tam voda bude
 C
není není tu

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali

R: Bylo tu, není tu ...

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho na poli krákají

R: Bylo tu, není tu ...

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane
dokud v Koločavě živý chlap zůstane

Zahrada ticha

D

Emi

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
C G D
zahradu zelenou všechno připomíná
2. Jako dým závoje mlhou upředených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených
3. Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes
4. Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál
5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh
6. Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přejdou do ticha zas
7. Světlo připomíná rána slunečných dnů
v zahradě zelený, v zahradě beze snů
8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených
vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Zachraňte koně

Kamelot

- Emi* *Ami7*
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli,
C D G C H7
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi Ami7
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů, a bůhví kam.
G Hmi C
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7 (D7)
pročesal plamen, spálil na troud.
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.
- R: Zachraňte koně...
G Hmi C
- R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G Hmi C
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

Zelené pláně

Spirituál kvintet

- Ami* *Dmi* *Ami* *E*
1. Tam, kde zem duní kopyty stád,
Ami *F* *C* *G*
znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F *G* *C* *Ami*
čpí tam pot koní a voní tymián,
Dmi *G* *C* *E*
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Ami *Dmi* *Ami* *E* *Ami*
rád žiju na ní, tý pláni zelený.
2. Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám,
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.
- F* *G* *C*
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší,
F *G* *C*
jenom jako dřív mě žití netěší,
Ami *Dmi*
když hlídám stáj a slyším vítr dout,
Ami *Dmi* *Ami* *E7*
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.
3. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
dál že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítř ráno v pět

Jarek Nohavica

- Emi* *G*
1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
C *D7* *G* *E7*
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami *D7* *G* *Emi*
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami *H7* *Emi* *E7* *Ami* *D* *G* *Emi*
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami *H7* *Emi*
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:“Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zlatý údolí

Pacifik

kapo 3

1. Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
a že patříš mezi pohany
a místo na jih táhneš na sever.

C **Emi**
R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
je chimérou všech dálek modravejch,
zlatý údolí, co jen vítr zná,
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
a druhá strana řeky nemá břeh,
zlatý údolí, zlatý údolí
je celej život s rancem na zádech.

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R: Zlatý údolí...

Zpátky o pár let

Kamelot

- G** **G/F#**
1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
Emi
kdy ruku mou vzal,
G **G/F#**
kluk s harmonikou, co voněl arnikou,
Emi
mi košili dal,
C **C/H** **Ami**
když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dýl
D **C** **G**
na vlak, co odjel, a poslední podběhl se v mokru zavil.
2. Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
jak dítě do plen,"
já řekla: "Tak pojd', svět je veliká loď,
co přístavy má,"
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
- G** **G/F#**
Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
C
a honička slávy,
G **G/F#**
co kůži nám dře a do očí lže
C
a motá nám hlavy,
C **Ami**
tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
C **Ami7** **G**
a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.
4. = 1.

Zvláštní znamení touha

Wabi Ryvola

- Ami* *Dmi*
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků
E7 *Ami*
mlčenlivej zástup kamarádů,
Dmi
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů
G *C*
blíží se s duněním vodopádů.
A7 *Dmi* *G* *C*
Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,
Ami *Dmi6* *Adim* *E7* *Ami*
postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.
C *Emi* *Ami* *E7*
R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F *Dmi* *A*
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C *Emi* *Ami* *E7*
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
F *D* *A*
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových
sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.
- R: Zvláštní znamení ...
F *Dmi* *A*
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

Zvoník

- Emi* **C**
1. Nahoře na věži, nahoře houpá se zvon,
D *Emi*
a na něm stál, právě on.
- C**
- Byl zvoníkem, zvoníkem z povolání
D *Emi*
a měl jedno velikánský přání...
- Emi* **C**
R: Olovo na lidi, olovo na lidi dám,
D *Emi*
já, Quasimodo z Noterdam.
- C**
- Trámy a kamení, trámy a kamení jen,
D *Emi*
z okna jen, dolů ven.
2. Každý den lana do rukou svých bral,
aby ty zvony, rozhoupal.
Zvony, ach ty sladké zvony,
které tak miloval...
- R: Olovo na lidi...

Želva

Olympic

- D G D G D G D G**
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.
3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želv a spousty vodní.
R: Když si někdo pozor nedá...

Žít

Petra Černocká

1. ^C Až přijde čas, kdy pochopíš, ^F že život za lásku položíš, ^{G C}
^F
Štěstí je největším bohatstvím, já mít tu moc, tak vás
^{G C}
přesvědčím.

R: ^F Žít, žít, za láskou jít, ^G růže rozdávat, štěstí rozsévat, jen
^C ^F
^{G C G7} Žít, žít, za láskou jít, ona jediná, velké kouzlo zná
a nás spoutává

2. Setři si slzy z očí svých, já vím, kam se poděl tvůj šťastnej
smích,
Zpívej tu píseň se mnou dál, možná, že přehlušíš povel pal.

R: Žít, žít, za láskou jít...

3. Běží zas lidé do války, proč zní hlas bubnů do dálky,
Řekni tu píseň vojákům, připněte růže k bodákům.

R: Žít, žít, za láskou jít...

Žízeň

Spirituál kvintet

1. ^A Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
^D já toužím celou duší dát živou vodu všem,
^{F#mi E A} už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
^D však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
^A

R: ^E Já mám žízeň, věčnou žízeň,
^A

^D stačí říct, kde najdu vláhu
^A

^{D A E} a zchladím žáhu pálivou,
^A

ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
^D

^A stačí říct, kde najdu vláhu,
^{D A D A E A}

a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R: Já mám žízeň...

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukřívám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R: Já mám žízeň...

